

Česká zemědělská univerzita v Praze

Fakulta lesnická a dřevařská

Katedra ochrany lesa a myslivosti

Projekt mysliveckého hospodaření v obou Boubín

Project management in the hunting preserve Boubín

Diplomová práce

Vedoucí práce: doc. Ing. Vladimír Hanzal, CSc.

Autor práce: Miroslav Vlček

2012

Prohlášení:

Prohláším, že jsem diplomovou práci na téma „Projekt mysliveckého hospodářství v obci Boubíně“ vypracoval samostatně a použil jen prameny, které cituji a uvádím v použitém seznamu literatury.

V Praze dne:

Podpis autora: ..

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Katedra ochrany lesa a myslivosti

Fakulta lesnická a dřevařská

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Vlk Miroslav

Lesní inženýrství

Název práce

Projekt mysliveckého hospodaření v oboře Boubín

Anglický název

Project management in the hunting preserve Boubin

Cíle práce

Cílem práce je zpracovat přehled hlavních provozních úkolů v oboře Boubín do roku 2021

Metodika

V práci se zaměřte zejména na:

- rozšíření rešerše prací publikovaných na toto téma a zpracované pro již obhájenou bakalářskou práci
- zpracování cílů chovu u jednotlivých druhů zvěře chované a vyskytující se v oboře
- navržení hlavních úkolů pro zlepšení úživnosti oborního prostředí včetně případného využití dotačních titulů
- údržbu, obnovu a doplnění mysliveckých zařízení

Při zpracování práce vycházejte z pokynů uvedených na adrese <https://moodle.czu.cz/course/category.php?id=45>

Harmonogram zpracování

Rozšířenou rešerši předložte v elektronické podobě do konce srpna 2011 a vytištěný strukturovaný rukopis práce do 31.1.2012.

Rozsah textové části

cca 50 str

Klíčová slova

obornictví, projekt mysliveckého hospodaření, obora Boubín

Doporučené zdroje informací

FEUERISEL, J.,(2001 b): Ohodnocení produkce oborního chovu zvěře na základě celkových nákladů na myslivecké hospodaření. In Folia Venatoria, 1. vyd. Spišská Nová Ves, LVÚ Zvolen, s. 101 – 114, ISBN 80-88853-46-X

FEUERISEL, J., (2010): Zelená čísla o ekonomice v současné české myslivosti. Druckvo, spol. s r.o., Praha, 155 s. ISBN 978-80-904417-6-7

MUDRÁKOVÁ, T., (2010): Vyhodnocení využívání vybraných agroenvironmentálních dotačních titulů v rámci Jihočeského a Plzeňského kraje. Diplomová práce. ZF JU v Českých Budějovicích, 116 str.

Vedoucí práce

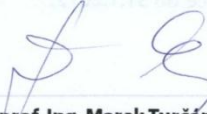
Hanzal Vladimír, doc. Ing., CSc.

Termín odevzdání

duben 2012

prof. Ing. Marek Turčáni, PhD.
Vedoucí katedry

prof. Ing. Marek Turčáni, PhD.
Děkan fakulty

V Praze dne 20.12.2011

Podkování:

Touto cestou bych chtěl podkovat vedoucímu diplomové práce doc. Ing. Vladimíru Hanzalovi, CSc., za metodické vedení, cenné rady a připomínky, které mi v průběhu zpracování této práce poskytl.

Mé podkování patří též zaměstnancům L R LZ Boubín, jmenovitě hlavně Ing. Stanislavu Kolínovi, Ing. Pavlovi Kubovi a Václavu Nedvědovi za poskytnutí cenných informací a materiálů.

Dále bych chtěl podkovat svým rodičům a své rodině za celkovou podporu, kterou mi poskytli nejen při zpracovávání této práce.

Souhrn:

Ve své diplomové práci se zabývám obornictvím, jmenovitě oborou Boubín. Popisuji její přírodní, hospodářské a vlastnické podmínky. Dále se zabývám kvalitou zde chované zvěře, opatřeními ke zvýšení úživnosti oborního prostředí a plánem údržby a obnovy mysliveckého zařízení v této oblasti.

Klíčová slova: obornictví, projekt mysliveckého hospodaření, obora Boubín

Summery:

In my degree work I deal with game preservation, particularly with the Game Preserve of Boubín. Its natural, economic and proprietary conditions are described in it. Furthermore, I dwell on the quality of the deer population, which is bred here, the measures which must be taken to increase carrying capacity of the preserve environment, and the plan of maintenance and renovation of gamekeepers facilities in this game preserve.

Key words: game preservation, project of gamekeeping management, Game Preserve of Boubín

4.1.3. Popis p írodních pom r	í í	.27
4.1.4. Hospodá ské pom ryí	í ...í í í í í	28
4.1.5. Sou asná organizace oborního chovuí	í í	.30
4.1.6. fiivotní prost edí zv e v obo eí	í ..í í í í	..30
4.1.7. P íkrmování zv eí	í ..í í í í	..31
4.2. Cíle chovu jednotlivých druh zv e v obo e chovaných nebo se v ní		
	vyskytujícíhí	í í
		.32
4.2.1. Jelen lesní (<i>Cervus elaphus</i>)	í í í í .í í í í .í í í í í í í í í í í í í í í í í	...32
4.2.1.1. P vod zv eí	í í	32
4.2.1.2. Hmotnostní pom ry p vodní zv eí	í .í	.33
4.2.1.3. Kvalita trofejí p vodní zv eí	í .í í	...33
4.2.1.4. Introdukce zv e do oboryí	í í	34
4.2.1.5. Sou asná kvalita zv e v obo e Boubíní	í í í í í í í í í í í í í í í í í	..í í .35
4.2.1.5.1. Hmotnost zv eí	í .í í í í í	.36
4.2.1.5.2. Trofejová hodnota zv eí	í .í í í í í	..36
4.2.1.5.3. Zdravotní stav zv eí	í .í í í	.41
4.2.1.6. Cíl chovuí	í í	..í .41
4.2.2. Srnec obecný (<i>Capreolus capreolus</i>)	í í .í í	.42
4.2.3. Prase divoké (<i>Sus scrofa</i>)	í í	.í í í 42
4.2.4. Dan k skvrnitý (<i>Dama dama</i>)	í í .í ...í í	..43
4.3. Návrh hlavních úkol vedoucích ke zlep-ení úffivnosti oborního		
	prost edíí	í í
		...44
4.3.1. Posouzení úffivnosti oborního prost edíí	í ...í í í	..44
4.3.2. Návrh na zlep-ení úffivnosti oborního prost edíí	í í í í .í í í	...í í 44

4.3.2.1. Celoplošné prosvitování (uvolnění porostů)	44
4.3.2.2. Pastevní lesy	45
4.3.2.3. Pásné klidí	45
4.3.2.4. Volba dřevin	46
4.3.2.5. Zakládání a zajištění kultur	46
4.3.2.6. Okusové plochy	47
4.3.2.7. Zvěřináky	48
4.3.2.8. Pěstování a výsadba odrostků	48
4.3.2.9. Návrh péstebních zásahů	50
4.3.3. Vyuffití dotaných titulů v obci Boubíně	57
4.4. Myslivecké zařízení a návrh plánu jeho obnovy a údržby	59
4.4.1. Oborní ploti	59
4.4.2. Krmná místa	59
4.4.3. Chovná obřká	61
4.4.4. Aklimatizace obřká	61
4.4.5. Posedy a kazatelny	61
4.4.6. Velkokapacitní skladi	63
4.4.7. Ubytování	63
5. Diskuse a závěry	65
6. Seznam pouffité literatury	68
7. Přílohy	70

1. ÚVOD

Oborní chovy mají nejen na našem území dlouhodobou tradici. Zpočátku sloužily obory jako zásobárna zvířin pro potřeby lovců, která v nich poskytovala honosné hony. Až mnohem později se začaly využívat chovatelsky, aby došlo ke zkvalitnění zvířete, v nich chované.

Největšího rozmachu v obornictví u nás došlo v 17. a 19. století, kdy bylo pro potřeby lovců založeno velké množství obor, z nichž mnohé setrvaly dodnes. Druhého největšího rozmachu se oborní chovy dočkaly po roce 1989, kdy vzniklo velké množství obor o malých výměrách, emulovala původní a nový zákon o myslivosti.

V dnešních dnech slouží myslivecky vedené obory hlavně jako chovatelské objekty, kde se zvířata vnuje vestranná péče s cílem chovat zvířata nejen zdravou, ale i vysoce hodnotnou.

Cílem této diplomové práce je zpracovat pohled hlavních provozních úkolů v oboru Boubín do roku 2021.

V oboru Boubín, se budu zabývat zpracováním cílů chovu jednotlivých druhů zvířete zde chovaných nebo se v ní vyskytujících. V této oboru je hlavní zvířata, zvířata a proto se zaměřím zejména na ně. Budu popisovat nejen historii obory a podmínky, za jakých se obora zakládala, ale také životní podmínky, které zvířata nabízí, a péči, jakou zde zvířata dostává.

Dále se v této práci zabývám hlavními úkoly, které povedou ke zlepšení účinnosti oborního prostředí, i s možným využitím dotaných titulů, a také mysliveckým zařízením, jeho údržbou, obnovou a doplněním.

2. LITERÁRNÍ PŘEHLED

2.1. Oborní chovy

Můžeme na hromadné oborní chovy hledět zcela jiným zrakem, než jak se vlivem sociálních poměrů a závisti na ně patřívá, kdy jsou mylně označovány jako zbytečná kratochvíle feudálních dob. Z hlediska udržování přírodních památek proti vhubení lidské civilizací, jsou oborní chovy velké lovné zvíře vlastním udržováním přírodních rezervací evropské zvěřiny (Komárek 1945).

2.1.1. Historie obornictví ve světě

Podle Hromase (2000) muselo lidstvo, aby přežilo, směřovat od požitku k zavádění intenzivních chovů zvířat. Když lidská společnost začala chápat přirozenost chovu nejzákladnějších přírodních zákonů, v podstatě ani jinak jednat nemohla. Nejdůležitější z těchto zákonů je ten, že příroda je schopná uflivit ve svých potravních řetězcích jen určitý omezený počet jedinců.

Šerpený (2004) uvádí, že požitky oborních chovů se vztahovaly již ke starověkým civilizacím. Již v Asýrii byly zřízeny obory a zoologické zahrady, které sloužily hlavně jako zásobárna lovných zvířat v blízkosti paláců vládců a jejich družiny. Množství zvířat dovážené z Arábie a Afriky, hlavně sloni a velbloudi, ale také místní zvěř jako jeleni, dachyzi, divočí osli, antilopy různých druhů, kozorofci a jiná zvířata z asijských hor byli loveni do sítí nebo lasem.

Dále Šerpený (2004) uvádí Egypt. Tam sice neměl lov zvěřat velký hospodářský význam, protože velká zvířata v údolí Nilu byla vyhubena již za panování prvních říšských dynastií, ale králové si vyhradovali lov vzácných zvěřat, které chytaly do pastí, ohrad nebo sítí a v zajetí byly dovozeny chovány, některé druhy dokonce odchovány ve velkých stádech v oborách nebo na velkých pastvinách. Tyto druhy byly zejména různé antilopy a gazely, kozorofci, divoké ovce a pštrosi.

Taktéž v Ín , její historie sahá hluboko do minulosti, jsou lovecké tradice hluboko zakořeněny v její kultuře. Pro vyšší vrstvy byl sice vyhrazen lov velké zvěře, ale lov drobný byl dlouho volný pro všechny. Postupem času se ovšem vytvořila lovecká pravidla, která určovala určité časové období pro lov jednotlivých druhů.

Vedle drobné zvěře, hlavně králík a zajíc se loví také kozorofci, různé druhy ovcí, muflak, kabar pílmový, srnci, takin, různé druhy jelenů, dále pak medvědi a pandy, ale také tygři.

Šervený (2004) uvádí, že v posledním století se stavy zvěře v Ín snížily natolik, že muselo být přistoupeno k vybudování rozlehlých oborů, kde na zvěř dohlížela armáda. Množství těchto oborů bylo ovšem zničeno během etných postání a válek a zvěř byla vybita do té míry, že jen díky –astné náhodě se některé druhy podařilo zachránit. Například jelen milu, jehož několik jedinců bylo dovezeno do Velké Británie. Zde se tento jelen ve Woburnu rozmnožil a odtud se dostal do několika zoologických zahrad. Dnes ho lze vrátit do ínské přírody, hlavně díky cílev domému chovu.

V Evropě lze podle Hanzala (2007) oborní chovy spojovat již se starověkým římem, kde byly v ohradách chovány nejrozmanitější druhy zvířat.

2.1.2. Historie obornictví na našem území

S největší pravděpodobností poznali naši lidé obory jednak jako ústníci křířových výprav a jednak z literatury. Návod k založení oborů je v osmé knize latinského spisu bološského senátora Petra DE CRESCENCIIS *šRuralium commodorum liberXII*õ (Knihy vo puřitcích vpolních), který se k nám dostal asi ve 14. Století, a který byl uchován v etných kláterních a –lechtických knihovnách.

Podle Wolfa (1976) utíkal do obor pohodlí a přepych milující –lechtický majitel, z tehdejších nehostinných a třřko přístupných hvozdů a rozbahněných polí, za pohodlnou zábavou. Tu mu poskytoval nejen lov, ale i krajinné prostředí a pohled na chovanou zvěř. Proto nebyly obory pouhým oploceným kusem lesa.

Andreska (1993) uvádí, že první obory, které se u nás budovaly, byly určeny k chovu jelení zvěře. Již za doby Lucemburské, v první polovině 14. století, se v českých zemích stavěly obory pro chov jelenů ve větším množství. Ovšem Ověneckou oboru, která je nejstarší známá, nezaložil Lucemburk, ale Přemysl Otakar II. Ten ji nechal ohradit již roku 1266, postavit v ní letohrádek a osadit jí jelení zvěř. Tato obora má druhý název Královská Obora, lidově Stromovka a ležela na území Prahy Letné.

Tuto oboru si v roce 1320 vymínil Jan Lucemburský a podle Šabarta (1955) se v ní začal poprvé vyvíjet i pojem šoborníků.

Druhou nejstarší známou oborou byla podle Andresky (1993) obora u Lokte, zmíněná již v roce 1325. Dalšími oborami jsou např. Obora u Boskovic na Moravě (1360), Lednická obora u českých Budějovic (1360), obora u Trčkova na zboží klátera litomyšlského, obora při Otrubcích u Sobotky (1384), v Litenicích u Kroměříže (1399), u Hradce Králové (1405) a u Kamenných vrat u Jílového (1419).

Wolf (1976) uvádí, že od 15. století začala u nás zakládat obory zejména šlechta. Tyto obory v této době představovaly hlavně výtvor, který spojoval panské sídlo, jeho park a okolní prostředí. Nesloužily tedy pouze k chovu zvěře a loveckým účelům, ale naplňovaly i estetický ráz krajiny a měly také nepopiratelný význam při zavádění nových druhů spárkaté zvěře na určité území.

V době, kdy diferenciací krajiny u nás postoupila již poměrně daleko, byly obory nedílnou součástí hospodářství velkostatků. Působilý orně půdy a její plocha vzrostla na úkor lesa, který byl chráněn především pro chov a lov zvěře, a který místy šel a místy byl neprůstupný. Na bažinatých polohách byly budovány rybníky a ve volné krajině bylo velké množství listnatých hájů, se starými stromovými velikány a velké plochy pastvin. V této krajině ovšem nebyla zastoupena velká zvěř v takovém množství jako v lesích a navíc zde páchala mnohem větší škody, i když podmínky pro její lov byly mnohem příznivější. Pro šlechtice na konci středověku ovšem hrála nemalou roli i estetika prostředí, ve kterém měli své sídlo, a kterou v nemalé míře zvyšovaly upravené prostory ohrázené zvěř. Díky tomu došlo ke zrušení mnoha vesnic a zabírání poddanské a mnohdy i církevní půdy, kterou šlechta ohrazovala a poté do ní vysazovala zvěř získanou koupí či darem od královských

nebo církevních statků, popřípadě z dominií jiných velmožů. Také se stávalo, že do takovýchto oborů byla zvěř vhnána z okolních lesů.

Z izolováním takovýchto oborů byli –lehtou pověřeni přední panští úředníci s velkou pravomocí, kteří, pokud se osvědčili, byli posíláni i jinam a nežádka se toto zaměstnání i dalo.

Obnova lesů ve středověku a dlouho do novověku byla ponechána pouze na přírodu a v lesích se jen třídilo. Takový model hospodaření ovšem nelze aplikovat v oborách a právě v nich se poprvé uplatnila výsadba a sje stromový.

Po roce 1945 se značně zhoršila celková úroveň obornictví a i obor samotných. K nápravě tohoto stavu došlo až po roce 1964, kdy byla provedena celková revize hospodaření v oborách.

Postupem doby se význam oborů, jako mysliveckého zařízení, značně změnil. Na zátku byl jejich význam chápán, jako vylovení lovecký, kdy obory sloužily pouze ke zjednodušení lovu. Od 15. století lze ovšem mluvit i o chovatelském významu oborů, do kterých byla vypouštěna nově dovezená zvěř. Tato zvěř, například skvrnitý i muflon, se postupně dostali i do volnosti, kde flíjí do dnes. Také černá zvěř byla své nejhodnější chvíle u nás právě v oborách. Od 18. a 19. století se v oborách začínají uplatňovat i vdecko výzkumné poznatky zaměřené zejména na kvalitu chované zvěře, které se ve stále větší míře projevují až do dnešních dnů. Tyto poznatky se uplatňují například v technice a technologiích při krmování zvěře, veterinární péči o zvěř a v neposlední řadě i v celkovém zlepšování prostředí oborů.

Podle Wolfa (1976) mají obory a obornictví své opodstatnění i v dnešní době, kdy naše země proslula tímto intenzivními chovy, a ve které je absolutní i relativní počet těchto oborů nejvyšší.

A kvůli nákladovosti intenzivních chovů zvěře je velká, lze podle Hromase (2000) předpokládat, že zájem o tyto chovy bude i nadále v popředí zájmu našich myslivců. Měli bychom také pamatovat, že oborní chovy musejí být ukazatelem v-estrané kvality zvěře, a také vzorem pro chov zvěře ve volných honitbách.

V současné době drží Česká republika prvenství, která se týká počtu oborů na celkovou plochu své rozlohy, kdy v roce 2008 v naší republice bylo 191 oborních chovů s výměrou 45 140 hektarů, z čehož na jelení zvěř připadá 25 354 hektarů.

2.1.3. Vznik a provoz oborů z právního hlediska

Zákon o myslivosti č. 449/2001 Sb. a vyhlášky č. 244/2002 Sb., č. 245/2002 Sb., č. 491/2002 Sb. a č. 553/2002 Sb. upravují vznik oborů a jejich hospodaření.

Z tohoto zákona vyplývá, že obor je takový druh honitby, ve které jsou splněny podmínky pro intenzivní chov zvěře, a která má svůj obvod trvale a dokonale ohrazený nebo jinak uzpůsobený tak, aby z oborů chovaná zvěř nemohla volně vybíhat. Dále tento zákon mimo jiné stanovuje i minimální výměru oborů, která činí 50 ha.

Obory mohou být vlastní nebo společenstevní, přičemž vlastní tvoří pozemky jednoho vlastníka a společenstevní jsou tvořeny pozemky minimálně dvou vlastníků, kteří musí vytvořit honební společenstvo, za účelem uznání oborů a jejich vznik upravuje zákon o myslivosti.

Z tohoto zákona dále také mimo jiné vyplývají zásady chovu zvěře v oborách, které nám určí, v rozhodnutí o uznání honitby, minimální a normované stavy zvěře, které je uživatel honitby povinen dodržovat. Vyhláška č. 491/2002 Sb. nám říká, že minimální stav zvěře v oborech je takový počet zvěře, při kterém je zachována přirozená reprodukční schopnost daného druhu, ale který nesmí dosáhnout normovaného stavu. A normovaný stav zvěře v oborech je takový, který nesmí být nižší než minimální, a který nesmí být u jelena lesního ve svém souhrnu vyšší než jeden jedinec na 2 ha plochy výměry oborů.

Zákon o myslivosti také upravuje lov zvěře v oborách, a to tak, že lov druhů zvěře, pro které je obor zřízen, je povolen celoročně, za podmínky, že pro tyto druhy byl v daném roce určen normovaný a minimální stav.

2.1.4. Typy obor

Podle Hromase (2000) jsou zakládány a obhospodařovány obory za účelem:

- a) Reprezentace, pro možnost rychlého odlovu kvalitní trofejové zvěře, obvykle v rámci poplatkového lovu,
- b) chovu prolechtné zvěře prodávané pro další zázvěřování,
- c) sledování a výzkum zvěře,
- d) chovu vzácných druhů zvěře,
- e) výchovy ve ejnosti, nalézající tak potencionální vztah ke zvěři v bezprostředním kontaktu s ní

Dále existují i další typy oborů, jako například karanténní, aklimatizační a přezimovací.

Za další zvláštní typ oborů lze považovat i tzv. obory pro farmový chov zvěře, které se odvíjí jinými pravidly než myslivecky obhospodařované obory a společně s nimi mají pouze chovaný druh zvěře. Tento chov se řídí hospodářskými zásadami, které jsou zaměřené na co největší produkci zvěřiny a páně, a zde chovaná zvěř nesmí být lovena odstělem a musí být trvale označena. Za další typ zvláštního odborného chovu můžeme považovat i chov zvěře v zoologických zahradách.

2.1.5. Přivodní prostředí zvěře v oborách

Obory se podle Šerveného (2003) odlišují od běžných honiteb hlavně oplocením, které musí být po celé délce dokonalé, aby se zamezilo úniku zvěře. Dříve se stavěly kamenné zdi, ale dnes se z úsporných důvodů využívají ploty dřevěné nebo drátěné. Velmi důležitým faktorem oplocení je jeho výška, která by pro jelení zvěř měla být alespoň 2,2m a pro daně a mufloní zvěř 2m s tzv. zrazovací tyčí, která je umístěna 30cm nad vrchní částí plotu, a která odrazuje zvěř od přeskakování. Pokud se stane, třeba přece jen která zvěř z oborů unikne, budují se po obvodu plotu záskoky, aby se tato zvěř mohla vrátit.

Rozloha obory musí být určena tak, aby v plné míře respektovala nároky druhu a počtu zvířete, pro kterou je obora navrhována. Tyto veličiny nám uvádí tabulka č. 1., 2. a 3.

Tabulka č. 1. Potřebná výměra obor na 1 kus zvířete (Hromas 2000)

Druh zvířete	Potřebná výměra obory v ha na 1 kus		
	minimální	optimální	maximální
jelení	5	8	11
daňčí	2	3	4
mufloní	1,5	2,5	3,5
erná	2,5	3	3,5

Tabulka č. 2. Doporučená výměra obory pro jednotlivé druhy zvířete (Hanzal 2007)

Druh zvířete	Výměra obory v ha		
	minimální	optimální	maximální
jelení	800	1300	2500
daňčí	200	600	1000
mufloní	200	400	800
erná	150	300	600

Tabulka 3. Doporučená výměra oborní plochy podle jakostní třídy obory (Hanzal 2007)

Jakostní třída obory	Doporučená výměra oborní plochy na 1 kus chované zvěře v ha			
	Jelen lesní	Daněk evropský	Muflon	Prase divoké
	Sika Dybovského	Jelen sika		
		Jelenec b loocasy		
I.	4,0 - 5,0	2,0 - 2,5	1,0 - 1,5	do 2,0
II.	5,1 - 7,0	2,6 - 3	1,6 - 2,0	2,1 - 3,0
III.	7,1 - 9,0	3,1 - 3,5	2,1 - 2,5	3,1 - 4,0
IV.	9,1 - 10	3,6 - 4,0	2,6 - 3,0	4,1 - 5,0

Z výše uvedených tabulek nám vyplývá, že nejvyšší nároky na rozlohu má jelení zvěř, ovšem oproti tomu, právě tato zvěř je nejméně náročná na klimatické a geografické podmínky.

Obory jsou specifické mnohem větší koncentrací zvěře na jednotku plochy, než ve volných honitbách, což ovšem znamená, že i nároky na chov zvěře v oborách jsou mnohem vyšší. Touto problematikou se mezi prvními zabýval i Vogt (1937), jehož specializací byla právě jelení zvěř.

2.1.6. Výhody a nevýhody oborních chovů

Oborní chovy mají oproti volným honitbám řadu předností. Například máme o zvěři velmi dobrý přehled, což se projevuje v selektivním odstělu, který je možno provádět celoročně kvalifikovaným personálem. Dále můžeme, třeba z hlediska veterinárního, včas odhalit nebezpečné onemocnění zvěře a to dále velice efektivně léčit. A v neposlední řadě je to i relativně snadný lov.

Ovšem oproti výhodám má oborní chov samozřejmě i řadu nevýhod. Například to mohou být velmi vysoké náklady na zřízení a údržbu oborního zařízení a také náklady na pokračování zvěře a kvalifikovaný personál. Z hlediska veterinárního je také nevýhodou vysoká koncentrace zvěře, kde se nemoci šíří mnohem rychleji a s tím jsou spojeny i zvýšené náklady na veterinární rozbor. Nezanedbatelné jsou také škody, které zvěř způsobí na porosty, i když se v oborách jedná o lesy zvláštního určení. A v neposlední řadě se za nevýhodu nechá označit i omezený vstup veřejnosti, což může mít za následek její nespokojenost.

2.1.7. Druhy zvěře vhodné k chovu v oborách

V oborách není podle Hromase (2000) vhodné chovat teritoriální druhy zvěře, což je v našich podmínkách hlavně zvěř srnčí, ale mohou to být i jeleni a losy. Oproti tomu máme oborní chovy označit za vhodné k chovu zvěře, která flíje po většinu roku v různých sociálních uskupeních, například zvěř jelení, daňčí, mufloní, káňskou a sika.

Ideální by bylo držet v oborách každý druh zvěře odděleně. To ovšem není dost dobře možné, ale i tak se nedoporučuje chovat pohromadě zvěř jelení a sika, kteří se mohou mezi sebou křížit, a také jelení a daňčí zvěř, kteří jsou potravními konkurenty. Oproti tomu se například mufloní a daňčí zvěř snáší docela dobře.

2.1.8. Kulturní projev obor

Obory nám zde tehdejší přední architekti zanechali, jak uvádí Hanzal (2007), jako umlecký odkaz, který spojuje stavební výtvary se svým zeleným okolím. Jsou to například chrámy, gloriety a různé grotty uměle zasazené v nádherném prostředí obor, kde mnoho významných umělců našlo inspiraci a nebo svá díla přímo tvořili.

Ovšem nebylo to pouze na našem území, kde byly obory a jejich prostředí prvkem inspirace uměleckého života. Z toho důvodem zobrazil ve své knize Blüchel (2004) celou řadu.

2.2. Potrava a výživa jelení zvěře

Jelen lesní je výlučně býložravý přežvýkavec. Složení potravy se ale mění v závislosti na roční době. V kterémkoli období se jelení zvěř živí zejména velkým množstvím travin a bylin, které spásá na lesních mýtinách, podél cest a okolo lesa. Byliny a tráva reprezentují v průměrných směsicích až 80% jelení stravy. V zimě stoupá zastoupení krmných dřevin (Durantel, 2004).

Podle Hanzala (2007) má jelení zvěř rozdílné pastevní periody asi do půlhodinových úseků během dne, přijímá ráno a večer potravu nejdele. V letním období se pase déle a v zimě přijímá naopak méně potravy, protože ji vzhledem k jejímu charakteru déle tráví.

Jelení zvěř je přechodným potravním typem mezi okusovací a spásací. Nejsou v jejímu jídelníčku vyhraněnými druhy a patří do skupiny tzv. potravních oportunistů neboli konzumentů smíšené potravy (Libosvár, Hanzal, 2010).

Potravní možnosti zvěře jsou, podle Hanzala (2007), obecně nedostačující ve většině oblastí naší vlasti. Důvodem je to malé zalobení tukových dep u zvěře, která nebyla dlouho krmována v zimním období. Chceme-li udržet její přiměřené početní stavy a její odpovídající zdravotní stav, neobejdeme se bez jejího přikrmování a respektování jejích fyziologických odlišností.

Při dávkování krmiva je vždy rozhodující odborné posouzení aktuální účinnosti honitby mysliveckým hospodářem, který by měl při edkládání krmiv doplnit potravní a živinový deficit zvěře v honitbě (Hanzal, 2007).

Tabulka . 4. Základní krmná dávka pro jelení zvěř obsahující fliviny na záchovu a základní reprodukci (Hanzal, 2007)

Kategorie zvěře	Metabolická velikost	Druh krmiva		
		Objemové	Jadrné	Dufnaté
a) jelen 150 kg III - V. (v době parofení)	42,86	vojtík 12 kg	oves 1,5 kg	
b) la 100 kg VI.- IX. (kojení)	31,62	vojtík 11 kg	oves 1,5 kg	epa 1 kg
c) jelen 130 kg X. - 1/2 XI. (po říjí)	38,50	vojtík-kové seno 3 kg	oves 1,0 kg	epa 1 kg
d) jelen 150 kg X. - 1/2 XI. (po říjí)	42,86	vojtík-kové seno 3,5 kg	oves 1,3 kg	epa 1 kg
e) jelen 150 kg XII. - II.	42,86	vojtík-kové seno 3 kg	oves 1,0 kg	epa 1 kg
f) la 100 kg XII. - II.	31,62	vojtík-kové seno 2,2 kg	oves 0,7 kg	epa 0,7 kg
g) kolouch 50 kg XII.- II.	18,80	vojtík-kové seno 1,3 kg	oves 1,3 kg	epa 0,4 kg

b) kojící la má významný výskyt spotřeby tzv. nettoenergie nezbytnou k zajištění produkce 2,7 až 3 l mléka denně o tuhosti 8,8 - 11,2 % pro zajištění přírůstu koloucha cca 300g denně

c) jelen o hmotnosti 150 kg fl. hm. před říjí, má po říjí 130 kg fl. hm., ztráta 20 kg v břišní části svalstva, obnova hmotnosti během 40 dnů, denní přírůstek 0,5 kg

d) jelen o hmotnosti 200 kg fl. hm. před říjí, má po říjí 150 kg fl. hm., ztráta 50 kg v břišní části svalstva, obnova hmotnosti během 40 dnů, denní přírůstek 0,8 kg

Zimní dávka ovesa 1 kg by neměla být překročena. Dosaženo by jí mělo být postupně během 10 až 14 dnů po újaze za útkem února. Navrhovaná krmná dávka je určena pro obory s malou úživností a pro zvěř ve volnosti, za klimaticky extrémně nepříznivá období (Hanzal, 2007).

2.3. Možnosti využití dotačních titulů

Na základě úmluvy o biologické rozmanitosti, ratifikované Českou Republikou dne 3. března 1994, se Česká republika zavázala chránit biologickou rozmanitost, udržetelně využívat slovek biologické rozmanitosti a spravedlivě a rovnocenně rozdělovat přínosy plynoucí a využívané genetických zdrojů (Mudráková, 2010).

Pojem dotace se v ekonomii rozumí peněžité dar nebo daru podobná peněžité úhrada ze strany státu nebo územní správy –ného celku nějakému subjektu v zájmu snížení ceny určitého statku, jehož poskytování je ve veřejném zájmu. Často bývá poskytnutí dotace vázáno na jistou míru vlastní spolupráce příjemce (cs.wikipedia.org).

2.3.1. Dotace v myslivosti

Základním zdrojem informací je vždy právní předpis, který danou problematiku upravuje. Možnost poskytování finančních příspěvků je každoročně zákonem o státním rozpočtu (Růžička, 2011).

Příspěvky poskytované sazbou

- a) zlepšování životního prostředí země
 - založení nebo údržba zelených polí ek maximálně 0,5 ha na 100ha honitby, přičemž minimální výměra je 0,1ha a maximální 1ha o 5000k /ha
 - zřízení napajedel pro zvěř v maximálním počtu 1ks na 100ha o 1000k /ks
 - pořízení a instalace nebo výroba a instalace nových betonových nor na odchyt lišek v počtu maximálně 1ks na 250ha o 2000k /ks
 - pořízení a instalace nebo výroba a instalace nových hnízdních budek pro vodní ptáky, kteří jsou zvěří, v maximálním počtu 3ks na 1ha vodní plochy o 500k /ks
 - pořízení a instalace nebo výroba a instalace nových odchytových zařízení na prasata divoká v počtu maximálně 1ks na 250ha o 4000k /ks

- b) podpora ohrožených druhů zvířat
- vypuštění nakoupených nebo odchovaných jedinců ohrožených druhů zvířat (tetřev hlučce, tetřevka obecného, koroptev polní) v lokalitách jejich přirozeného výskytu (v případě koroptví se příspěvek nevztahuje na vypuštění po zakomarování) – tetřev hlučec 7000k /ks, tetřevka obecná 5000k /ks, koroptev polní 100k /ks
 - pořízení a umístění, nebo výroba a umístění nových pletených písků pro koroptve v poltu maximálně 5ks na 100ha zemědělské a ostatní půdy – 200k /ks
- c) odborné chovy zvířat se vzácnými druhy nebo poddruhy (koza bezoárová a bílý jelen), koza bezoárová 1500k /ks, bílý jelen 1000k /ks
- d) použití dravců v ochraně rostlin – ochrana zemědělských kultur proti hlodavcům
- výroba a instalace hnízdních podlofků nebo budek pro ptáky, kteří jsou zvířata, v poltu 1ks na 100ha, 250k na kus.
 - Výroba a rozmístění loveckých stanic – pro dravce (berličky) v trvalých pícevních a trvalých travních porostech, v maximálním poltu 5 berlíček na 1ha zemědělské půdy, 40k /ks
- e) veterinární léčebné akce v chovech zvířat
- medikované premixy pro přidávání do krmiv pro léčbu parazitóz u spárkaté zvířat, příspěvek se poskytuje na základě nálezů parazitóz, provedeného laboratorním vyšetřením 200k /kg

Nákladové příspěvky

Veterinární vyšetření směřující ke zjištění nálezů v chovech zvířat mimo vyšetření nálezů hrazených státní veterinární správou (serologické, virologické vyšetření nákazy a parazitologické vyšetření), vyšetření bude provedeno laboratorně do 80% z přímých nákladů (Zákon č. 433/2010 Sb.)

2.3.2. Dotace v zemědělství

Podle Mudrákové (2010) je zemědělská činnost po vstupu České republiky do Evropské unie regulována Společnou zemědělskou politikou (SZP). S probíhající změnou ekonomické a sociodemografické situace v Evropě se mění i požadavky na zemědělství v krajině. Odlišnost požadavků je definována v reformách SZP a vztahuje se na všechny členské země Evropské unie (EU).

Cíle reforem SZP jsou definovány v návaznosti na mezinárodní úmluvy. Současně požadavky kladené na zemědělství se odklánějí od intenzivního využívání zemědělské půdy a směřují k cílené ochraně přírody a krajiny. Prioritami jsou zachování a rozvoj zemědělských a lesnických systémů s vysokou přírodní hodnotou a tradičních zemědělských krajin, ochrana vody a půdy a zmírňování klimatických změn (Mudráková, 2010).

Podle národní strategie ochrany biologické rozmanitosti (www.bioinstitut.cz, 2005) existuje osm problémových okruhů ochrany biodiverzity v zemědělsky obhospodaovaných ekosystémech.

- Narušená struktura krajiny. Struktura krajiny je narušena zcelováním honů a likvidací významných krajinných prvků. Cenné, málo produktivní biotopy zemědělské krajiny jsou opuštěny.
- Krajina neposkytuje vhodné životní podmínky pro planě rostoucí druhy rostlin a volně žijící živočichy. V rámci intenzifikace zemědělství došlo k jeho unifikaci. Pěstování monokultur na velkých plochách způsobilo ztrátu okrajových biotopů, které poskytovaly úkryt a potravní základnu pro volně žijící živočichy a stanoviště pro volně rostoucí druhy rostlin.
- Cenná stanoviště, vzácné a ohrožené druhy rostlin a živočichů zemědělsky obhospodaovaných hnojiv, půdní a vodní ekosystémy jsou degradovány nevhodnými technologickými postupy v zemědělském hospodaření. Nadměrné množství hnojiv a prostředků na ochranu rostlin způsobuje kontaminaci životního prostředí a nevhodná aplikace přímo ohrožuje cenná stanoviště. Neeterné provádění se se způsobuje úhyn mláďat živočichů. Nadměrná pastva

způsobuje degradaci cenných lučních porostů. Používání tržkové zemědělské techniky zhoršuje podmínky.

- Travní porosty jsou ohroženy sukcesí. Travní porosty jsou tradičním krajinným prvkem. Kvůli poklesu stavu skotu nemohou být využívány a jsou opuštěny. Jedná se zejména o cenné lokality v marginálních oblastech.
- Biodiverzita zemědělsky obhospodávaných ekosystémů je ohrožena spontánním šířením invazních a záměrným rozšířením nepůvodních druhů rostlin a živočichů.
- Využívání geneticky modifikovaných rostlin je potenciálním rizikem pro biodiverzitu.
- Tradiční krajové odrůdy plodin a plemena hospodářských zvířat jsou ohroženy, protože jejich cílené pěstování a chov nejsou ekonomicky rentabilní.
- Vlastnické a využívací vztahy k půdě a velikost hospodářských subjektů vedou k upřednostování okamžitého zisku. Preferovány jsou zemědělské postupy neeterně k životnímu prostředí, vedoucí k přetvoření agroekosystémů. Hospodaření tak není trvale udržitelné.

Některé dotávané tituly v rámci agroenvironmentálních opatření mají podpořit rostlinnou populaci volně žijících zvířat v zemědělské krajině. Stále klesá například počet jedinců volně žijících živočichů, v minulosti v naší krajině obvyklých, jako je koroptev polní (*Perdix perdix*), zajíc polní (*Lepus europaeus*), nebo ejka chocholatá (*Vanellus vanellus*) (Mudráková, 2010).

2.4. Ekonomika intenzivních chov spárkaté zvěře

Chov zvěře spolu s výkonem práva myslivosti je hospodářským odvětvím, jež obhospodaruje obnovitelné přírodní zdroje. Kmenové stavy zvěře, spolu s přírodním prostředím poskytujícím zvěři potravu a úkryt, jsou základem mysliveckého hospodaření. Aby se dosáhlo fládnoucí produkce zvěřiny a trofejí je nutné vynaložení nákladů spojených s péčí o zvěř, její ochranu a lovem (Feuereisel, 2001).

Navzdory experimentálně zjištěným datům o ztrátovosti oborních chovů zvěře, vypovídají, podle Feuereisela (2010), údaje z myslivecké statistiky o setrvalém, vzrůstajícím trendu zakládání nových oborů. Ve sledovaném období 2000-2004 bylo založeno 69 nových oborů, ovšem s menší plošnou výměrou. Přes relativně vysoký počet nových založených oborů, nárůst o 65,5% oproti roku 2000, se celková výměra oborní plochy v ČR zvýšila pouze o 1908ha neboli o 4,6%.

2.4.1. Náklady

Z ekonomického hlediska jsou významnými znaky těchto chovů relativně vysoké investiční náklady při jejich zřízení a odepisování majetku. Jako vnější ekonomický projev se do ekonomiky intenzivních chovů zvěře promítá potřeba úlovného obhospodování lesa a s ní spojené ztráty na výnosech lesního hospodářství. Za účelem zvýšení účinnosti je třeba vytvářet a udržovat rozvolněné porosty se sníženým zkameněním a prodlouženou dobou obměny. Zvýšené náklady souvisí i se ztíženou obnovou lesa, kterou je zčásti nutno provádět odrostky, s nákladnou individuální ochranou. Vysoké stavy zvěře vyvíjejí značný tlak na přírodní prostředí a způsobují tak i nárůst podílu nákladů na jeho ochranu. Znamná koncentrace zvěře na malé ploše vyvolává též potřebu zvýšené veterinární kontroly a zákroků. Do nákladů je třeba zahrnout i potřebu kvalifikovaného a angažovaného personálu (Feuereisel, 2010).

Feuereisel (2010) uvádí, že náklady při zakládání intenzivních chovů zvěře se skládají především z nákladů na vytvoření podmínek pro intenzivní chov zvěře, dále na vybudování trvalého a dokonalého ohrazení, pak i náklady na správní řízení o trvalých stavbách a vyhotovení projektové dokumentace. Dále to je vybudování početněch mysliveckých

za ízení a v neposlední ad i investice na po ízení základního stavu zv e vhodné pro oborní chov a pro šosv flení její krveõ.

Dal-í náklady jsou náklady na provoz intenzivního chovu zv e, jejichfl procentický pom r uvádí tabulka . 5.

Tab. . 5. Ro ní bilance náklad a výnos provozu oborního chovu zv e (Feuereisel, 2011)

Obora	Náklady (%)	Výnosy (%)	Výsledek (%)
materiál (krmivo)	32		
opravy a údrflba	1,5		
ostatní slufly (doprava, veteriná , opravy)	23,9		
mzdy - cizí	3		
mzda - oborník (podíl - myslivost)	4		
love tí psy	0,85		
vlastní spot eba d íví	0,1		
práce - univerzální kolový traktor	0,3		
provoz osobních automobil	0,1		
provoz dodávkových automobil	0,15		
provoz ostatní t flké mechanismy	0,1		
ochrana lesa proti p sobení zv e	8		
odpisy - hmotné vybavení	11		
nájem obory	15		
trflba - zv ina		11,3	
trflba - slufly		19,5	
celkem	100	30,8	-69,2

2.4.2. Výnosy

Oproti tomu stojí výnosy a ty jsou hlavní z poplatkového lovu, z prodeje zvířiny a z prodeje živé zvířete.

V ekonomice uflivatel honiteb je významným zdrojem výnosů lov trofejní zvířete. Ekonomicky velmi významným prvkem chovu spárkaté zvířete je dodržování poměru pohlaví. Poplatkové lovy jsou organizovány na základě dohody mezi smluvními stranami (Feuereisel, 2010).

Feuereisel (2010) vypracoval pro kvalifikovaný odhad možného výnosu poplatkového lovu jednotlivých druhů spárkaté zvířete a jeho výnosovou metodiku:

- Poplatkový odstřel zaměřit pouze do II. a III. v kové třídě samčí zvířete, nebo případně odstřel v I. v kové třídě a odstřel zvířete holé jsou dleflitým odborným chovatelským zásahem.
- Zjištění podílu a posouzení významu medailových trofejí v celkové výnosové zvířete samčí zvířete
- Zjištění výnosu poplatkového lovu trofejové zvířete II. a III. v kové třídě
- Stanovení ceny poplatkového lovu pro mrtvého kusu samčí zvířete

Pro výpočet možných výnosů a produkce zvířiny musíme vycházet z úvahy, že zvířina ve které ulovené zvířete bude prodána za současně průměrné tržní ceny (Feuereisel, 2010).

Fixní náklady zůstávají pevnou nákladovou poloflkou, kterou nejsme schopni ovlivnit sebelepším způsobem hospodaření. Jediná cesta vedoucí k zvýšení ekonomiky je aktivní ovlivňování variabilních poloflek oborního hospodaření. Vytváření a zlepšování flivotního prostředí zvířete, vede ke snížení nákladů na ochranu lesa a snižuje zároveň náklady na krmení zvířete. Dleflitým ekonomickým nástrojem je vypracování koncepce oborního chovu zvířete. Jednou z možných cest zlepšení výnosnosti je dosažení vyššího zastoupení trofejové zvířete umlou úpravou pirozeného poměru pohlaví ve prospěch samčí zvířete. Možnost dalšího navýšení ekonomiky oborního chovu zvířete spoívá ve snížení kultivačního vku (Feuereisel, 2010).

Přes zjištěnou nepříznivou bilanci oborního mysliveckého hospodaření lze konstatovat trvalý zájem o provozování tohoto intenzivního způsobu chovu zvěře. Tato skutečnost potvrzuje hypotézu, že po etnicky zjištěné ekonomické efekty mysliveckého hospodaření jsou pouze částí efektů celkových (Feuereisel, 2010).

3. MATERIÁL A METODIKA PRÁCE

Historické údaje o chovu jelení zvěře v oblasti Boubína i údaje o historii samotné obory jsem získal od ing. Stanislava Kolína, bývalého editela LS Prachatice.

Informace o přírodních podmínkách, tedy o nadmořské výšce, úhrnu ročních srážek, průměrné roční teplotě, délce vegetační doby, pedologických a geologických podmínek v oborech jsem získal z platného lesního hospodářského plánu na období 2004 až 2013. Z tohoto plánu jsem dále získal informace týkající se hospodářských poměrů, tedy o lokalizaci obory, o zastoupení jednotlivých hospodářských souborů, o jednotlivých porostech a o lesním hospodaření.

Údaje týkající se rozlohy obory, druhů a rozloze honební pozemků a normovaných stavů zvěře jsem získal z Ročních výkazů o honitbě, stavu a lovu zvěře z let 1994 až 2011. Další informace, týkající se myslivecké statistiky, jako je sčítání zvěře, odstrel, odchyt a úhyn, ale také informace o počtu a umístění krmných míst a zvěřiných políček jsem získal z Plánu mysliveckého hospodaření v honitbě z let 1994 až 2011.

Informace o bodových hodnotách trofejí ulovených jelenů, hmotnostech ulovených kusů zvěře, zdravotním stavu zvěře a introdukci zvěře jsem získal ze statistiky vedené technikem myslivosti na LZ Boubín.

Další údaje týkající se účinnosti obory, myslivecké péče o zvěř a vyuffívání dotačních titulů jsem získal od ing. Pavla Kuba, Bc. Miroslava Zuchtáka vedoucího polesí Mlyna ovce a odborníka Václava Nedvěda, kteří mi poskytli i další informace týkající se technického zázemí obory a vybavení obory mysliveckým zařízením, jeho stájem, flivotností a plánu na jeho údržbu a obnovu.

4. VÝSLEDKY

4.1. Popis obory Boubín

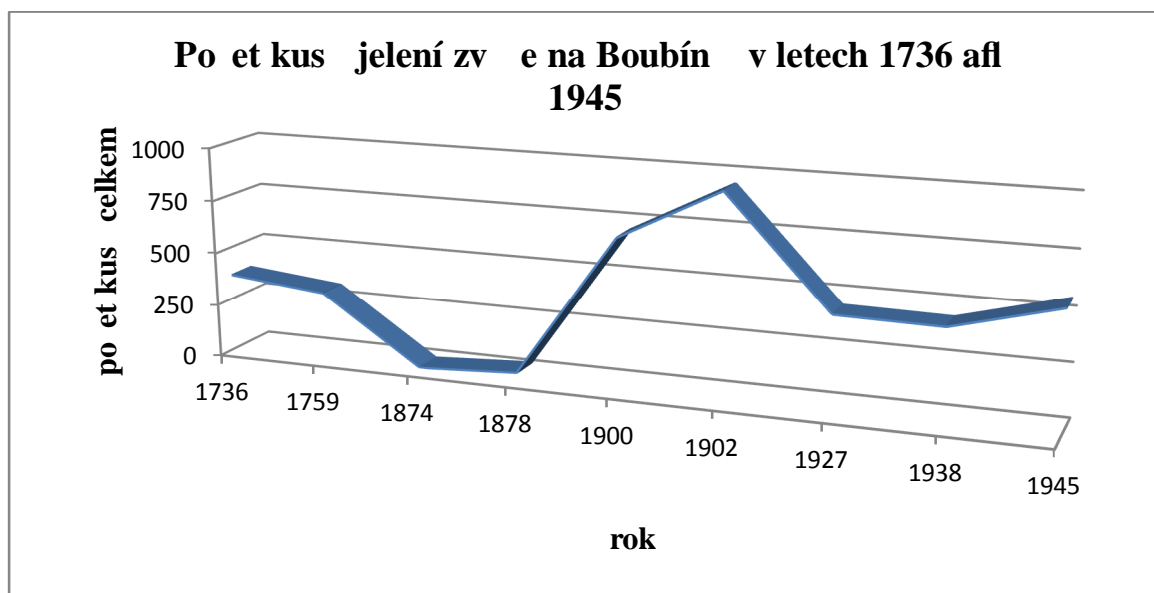
4.1.1. Historie chovu jelení zvěře v oblasti Boubína

Oblast Třemavy byla vždy charakteristická vysokým výskytem všech druhů zvěře, které žily na území našeho státu, včetně velkých lovců.

Ovšem, jak postupem doby docházelo ke stále většímu osídlování Třemavy a vyuffivání jejího přírodního bohatství, byla biologická rovnováha, hlavně v průběhu 18. a 19. století, značně narušována. Tato skutečnost měla za následek vyhubení všech velkých lovců, které se zde vyskytovaly. Například v roce 1756 zde byl stelen poslední vlk, v roce 1856 poslední medvěd, roku 1828 to byla poslední divoká kočka a poslední rys zde byl uloven roku 1794. Až na konci minulého století tu byl opětovně vysazen rys, kterému se zde velmi dobře dařilo, a který úspěšně expandoval do širokého okolí Třemavy. I černá zvěř byla, pro páchání vysokých lovců v zemědělství, značně pronásledována a poslední 3 kusy zde byly uloveny roku 1799.

I jelení zvěř to od počátku 18. století neměla v oblasti Boubína právě snadné a její stavy značně kolísaly, což pro zajímavost uvádím v tabulce č. 6.

Graf . 1. Po et kus jelení zv e na Boubín v letech 1736 afl 1945

Tabulka . 6. Po et kus jelení zv e na Boubín v letech 1736 afl 1945

Rok	Po et			
	Jelen	La	Kolouch	Celkem
1736	142	162	61	365
1759	86	173	59	318
1874	1	2	0	3
1878	9	12	9	30
1900	199	348	158	705
1902	295	439	216	950
1927	189	172	85	446
1938	157	189	93	439
1945	207	221	139	567

Vyhubení velkých jelenů bylo za následek prudký nárůst stavů v t-iny druhů zvěře, hlavně zvěře jelení. To vedlo ke značným škodám na lesních porostech, ale také ke vzrůstající aktivitě pytláka, kteří v roce 1790 zastřelili nadhajného Resche. Tato událost vedla tehdejšího majitele panství Schwarzenberka k tomu, že v roce 1817 rozhodl jelení zvěř úplně vystřelit. Tím ovšem dal prostor zvěři srnčí, jejíž stavy prudce vzrostly a i u ní bylo následně nutné přistoupit k její značné redukci.

Ovšem ufl v roce 1874 byla jelení zvěř, z důvodu reprezentace tehdejšího majitele, v oblasti Boubína znovu vysazena. Tato zvěř dovezená z Rakouska, obory v Hluboké nad Vltavou a z Lánské obory byla vypuštěna do obory o výměře 72ha, která se nacházela na polesí Zátoka. V ní se tato zvěř velmi dobře aklimatizovala a následně bylo přistoupeno k jejímu vypuštění do volnosti. I v ní se zvěř velice dařila, což opět vedlo k vysokým škodám nejen na lesních porostech, ale i na zemědělských plodinách.

To byl hlavní důvod toho, že v roce 1900 se postupně oplocovaly Boubínské lesy, čímž vznikla obora s výměrou 3200ha. Tato obora byla ovšem ponechána smrem do centrální části území otevřená, čímž byla zvěř umocněna migrace a tím byl umocněn i její lov na vřetělo.

Ovšem ani toto opatření škody na lesích nesnížilo, zvláště když ke konci první světové války dosáhly její stavy téměř 1000 kusů. Proto byla obora v polovině 20. let uzavřena a mimo ní se jelení zvěř velmi intenzivně vystřelovala.

Tato obora plnila svoje poslání až do roku 1960, kdy ale na Zátokém a Vělešském polesí došlo vlivem velkého polomu k pokosení oborního plotu, kterého opravu nebylo přistoupeno a tím tato obora zanikla. Zvěř z této obory se rychle rozptýlila do okolních porostů, kde došlo k jejímu rychlému přemnožení. Tím se opět zvýšily škody na lesních porostech a vlivem migrace i na zemědělských kulturách na neúnosnou mez, s čímž bylo třeba něco udělat.

Proto bylo přistoupeno na návrh vystavit oboru novou, kde by se jelení zvěř z oblasti Boubína soustředila a mimo ní její stavy intenzivně redukcí snížily.

4.1.2. Historie Obory Boubín

Obora Boubín byla vybudována a k jejímu uzavření došlo 28. září roku 1976. Tento datum byl schválen určen na období, kdy vrcholí jelení říje, aby bylo získáno co nejvíce množství zvěře, neboť ta na zdejší říji nepocházela ze vzdálenosti přes 20 km. Účelem tohoto záměru bylo tedy zavést do obory zvěř z širokého okolí, především z honiteb od Vlachova Bězí, přes Husinec, Záblatí, Prachatice, Chroboly a až po Zbytiny.

Při stavbě plotu byla, na hlavních místech migrace zvěře, ponechána dvě volná pole. Tato pole byla situována ve východní části obory a bylo jich celkem 15, rozmístěných 500 metrů od sebe. V 5 hodin ráno, v den uvedeného data, bylo přistoupeno k definitivnímu uzavření všech polí a tím i celé obory.

Říje v tomto roce měla dobrý průběh, a proto i množství zvěře zavěně do obory bylo dostačující. Protože se zvěř nemohla vracet do nižších partií lesa, docházelo, hlavně ve spodní části obory, k větší koncentraci zvěře. V průběhu říje bylo chování zvěře normální, ovšem poněkud se začalo měnit a podle diferencování skupin bylo možné určit, jaká zvěř je v obore domácí a jaká sem přišla a byla tedy na území obory cizí. Začátkem prosince se diferenciace zvěře prohloubila natolik, že ušlo bylo zejména, která zvěř je schopná se v obore adaptovat a která nikoliv. Ta zvěř, která se nebyla schopná přizpůsobit, přecházela neustále kolem plotu v místech, kde byla zvyklá migrovat a měla snahu dostat se ven. Tato zvěř ovšem nenávratně neopouštěla ani krmelce, přestože byla vzdálena pouhých 150 metrů od plotu a postupně začala slábnout.

Ani po pokusech krmit tuto zvěř přímo u plotu nebyly výsledky lepší, a bylo proto zejména, že se tato zvěř novému prostředí nepřizpůsobí, a že se jí tedy nepodaří ani zachránit. Bylo tedy nutné přistoupeno k jejímu odlovu, ale i přes to došlo k několika úhynům, především starších kusů. Je nutné podotknout, že odlov nebyl prováděn pouze u této zvěře, ale byl praktikován na celé ploše obory s cílem vyselektovat chovatelsky nevhodnou zvěř.

V prvním roce po uzavření obory nebylo možné provést jakékoli sčítání, podle kterého by se nechalo přesně určit, kolik zde bylo zavěně zvěře, v jakém je poměru a stáří a v neposlední řadě ani to, jak se bude tato zvěř adaptovat. Proto byla i výše odlovu určena především odhadem a vycházelo se z cílových stavů, které byly určeny na 300 kusů. I přes

to, fle na krmeli-t chodila i chovatelsky nefládnoucí zv , bylo d sledn do drflováno pravidlo, fle na krmeli-tích se neloví a zv tedy byla lovena pouze mimo n j. V tomto roce bylo uloveno celkem 109 kus jelení zv e a to 20 jelen (8 v první, 7 ve druhé a 5 ve t etí v kové t íd), 57 laní a 32 kolouch .

P í-tí rok se kone n mohlo provést s ítání, z n hofl vyplynulo, fle zbývající stav zv e (119 jelen , 132 laní a 91 kolouch) je 342 kus . Z toho tedy spo teme, fle celkový stav jelení zv e zav ený do obory byl 465 kus .

B hem íje v p í-tím roce bylo z ejmé, fle do obory p í-lo dal-ích asi 30 kus , kte í se ale chovali podobn , jako minulý rok.

V tomto roce se kone n mohlo p í stanovování vý-e plánu lovu vycházet z konkrétních ísel, p í emfl zám rem bylo dosaflení cílových stav . Odlov inil 187 kus jelení zv e (52 jelen , 98 laní a 37 kolouch), p í emfl napl oval její po etní p edpoklad a i chování zv e se za ínalo normalizovat. I p es tyto skute nosti byl v-ak p í dal-ím s ítání zji-t n nadpo etní stav 358 kus (127 jelen , 156 laní a 75 kolouch) .

Byl to d sledek toho, fle po et zv e vniklé záskoky do obory byl podhodnocen, a také fle na krmeli-t nechodila ve-kerá zv v obo e, ímfl nebyla tato zv zahrnuta do s ítání a v plánu odlovu se s ní nepo ítalo.

Ov-em tyto šnadpo etníõ stavy zv e byly postupem asu eliminovány, afl se kolem roku 1980 tento stav poda ilo stabilizovat a zv se mohla za ít chovat podle v-ech pravidel mysliveckého hospoda ení.

Ov-em úflivnost obory se ukázala, jako p ecen ná, a proto i stanovené normované stavy ve vý-i 300 kus byly p íli- vysoké. Na základ t chto skute ností byly tyto stavy upraveny na dne-ních 250 kus jelení zv e.

P í zaloflení obory byla její plocha 2290ha a v roce 1980 do-lo dokonce k p ípojení dal-ích 43ha zem d lských ploch, ímfl se vým ra obory zvý-ila na 2333ha. Ale po roce 1989 byly n které pozemky restituovány a následn vyploceny a samotná plocha obory se zmen-ila na dne-ních 2219ha.

4.1.3. Popis p írodních pom r

Vrcholy Boubín 1362 m.n.m. a Bobík 1263 m.n.m. jsou sou ástí oblasti Tmavy, ve které je vybudována obora Boubín. Zvlá-tní orografickou podoblast masivu Boubína nelze odd lovat od vlastní Tmavy.

Zna né biologické stá í Tmavského masivu tvo í lenitý terén s dlouhými táhlými svahy. Povodím pat í obora k ece Vltav .

V t-inou jde o lenitý terén s táhlými svahy, které odpovídají zna nému biologickému stá í celého -umavského masivu. Vlastní obora pat í povodím k ece Vltav .

Územní celek pat í celou svou plochou ke krystaliniku eského jádra. Jeho skalní podklad tvo í dv hlavní jednotky, jeř se li-í slořením, tektonikou i stá ím. Nejv t-í ást p íslu-í rulám a magmatik m tzn. Jednotvárné série.

P evládající horninou je st edn afl hrub zrnitá biotypická magmatická pararula, pomístn pak flula. Zv tráváním geologického podkladu dochází ke vzniku hlubokých p d p eváfn hn dozemního typu.

Území obory se nachází v chladném horském okrsku, kde jaro je krátké, léto chladné a vlhké a pouze podzim je zde relativn suchý a teplý s pom rn jasným a stálým po asím. Dlouhá a tuhá zima je pom rn bohatá na sněh. Vegeta ní doba je zde dlouhá asi 125 dní.

Klimatické podmínky:

- pr m rná teplota v lednu -4 afl -5°C
- pr m rná teplota v ervenci 12 afl 14°C
- pr m rná teplota v zá í 8 afl 10°C
- pr m rný ro ní úhrn sráflek 800 afl 1000 mm
- pr m rný po et dn se sn řením 60 afl 70
- pr m rná sn hová pokrývka 60 afl 100 cm

Nadmo ská vý-ka v obo e je v rozp tí 740 afl 1263 m.n.m.

4.1.4. Hospodářské poměry

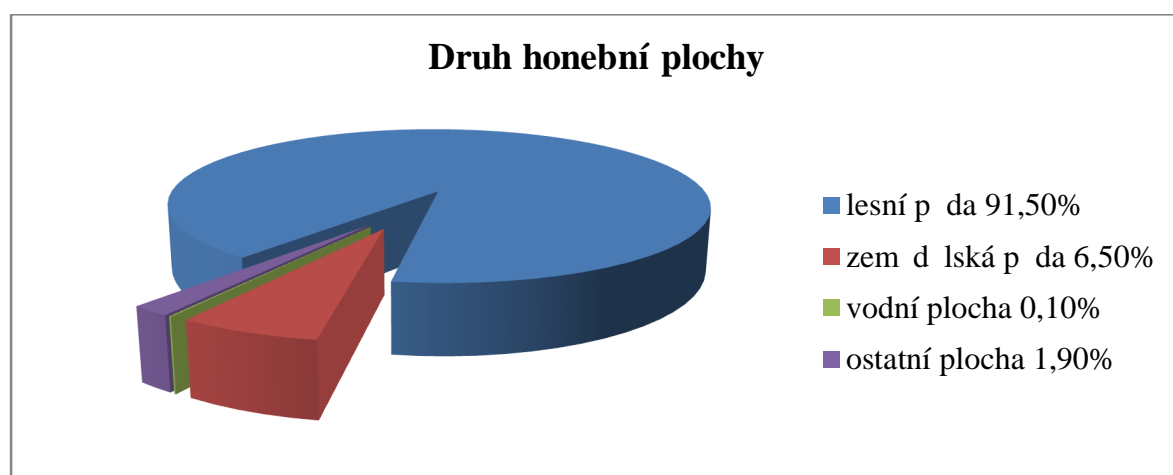
Sledované území je zařazeno do lesní oblasti č. 13, Třemšava a Novohradské hory. Obora leží na území CHKO Třemšava. Obora Boubín leží na půdě Lesního závodu Boubín, polesí Mlýna ovce.

Pes oboru vedou dvě turistické trasy a to Záblatí o Kubrna o Boubín a Záblatí o Kubrna o Zátou, které jsou rušivým faktorem obory.

Výměra obory je 2219 ha. Z této výměry připadá:

na lesní půdu	91,5%	2030 ha
na zemědělskou půdu	6,5%	144 ha
na vodní plochy	0,1%	2 ha
na ostatní plochy	1,9%	43 ha

Graf . 2. Druh honební plochy

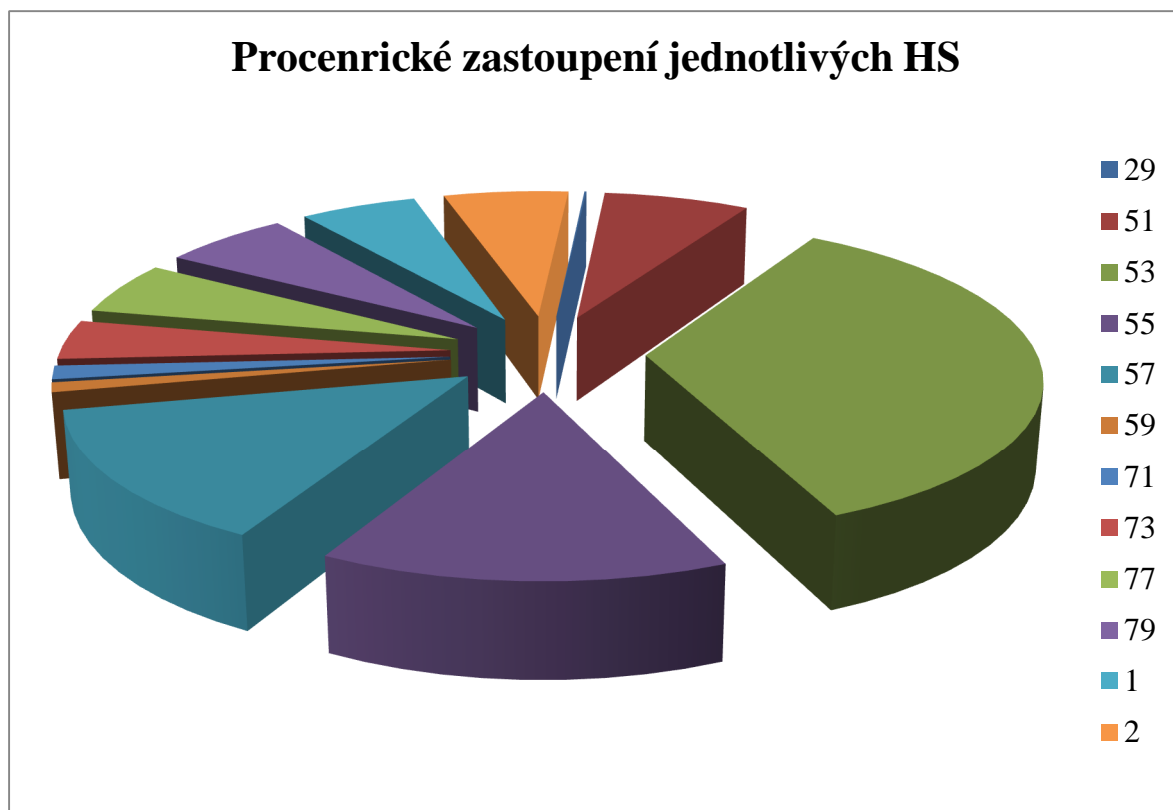

Hospodářské soubory (HS) jsou procenticky zastoupeny takto:

Tabulka . 7. Procentické zastoupení jednotlivých HS

HS	29	51	53	55	57	59	71	73	77	79	01	02
%	0,1	7,0	35,1	14,2	13,9	1,0	1,4	4,1	5,5	6,1	5,6	6,0

Graf . 3. Procentické zastoupení jednotlivých HS

Nejrozšířenější HS je soubor . 53 a pro danou oblast jsou charakteristické soubory . 79 a 02.

HS 53- smrkové hospodářství kyselých stanovišť vyšších poloh, ve které jsou zastoupeny tyto kategorie a soubory lesních typů kyselých ady:

- 6K- kyselá smrková bučina
- 7K- kyselá buková smrčina
- 6I- uléhavá kyselá smrková bučina
- 6M- chudá smrková bučina

HS79- p irozené smrkové hospodá ství podmá ených ra-elinných stanovi-

HS02- vysokohorské lesy pod hranicí stromové vegetace

4.1.5. Sou asná organizace oborního chovu

Prost ednictvím samo ízeného lesního závodu LZ Boubín hospoda í v obo e Boubín, ve vlastní reflii, Lesy eské Republiky. V obo e je zam stnán kvalifikovaný oborník, který zde vykonává mysliveckou a chovatelskou práci, a který pr b fln e-í s vedení LZ chovatelská opat ení na základ dlouhodobých cíl obory. V obo e jsou dále zam stnání dva manuální pracovníci, kte í podléhají oborníkovi, a ten má dále k dispozici slufební terénní automobil a množství zem d lských stroj .

4.1.6. flivotní prost edí zv e v obo e

Zv , flíjící ve st ední Evrop , ufl nikde nemá k dispozici p vodní nedot enou krajinu, a musela se proto p izp sobit podstatnému omezení jejího flivotního prost edí, které ji poskytuje lov kem p etvo ené kulturní prost edí.

V obo e Boubín je velice lenitý terén s dlouhými táhlými svahy a dostate ným množstvím kvalitní ísté proudící vody, cofl zv í vyhovuje. Z hlediska denního režimu flivota jelení zv e vyhovuje takto lenitý terén i tím, fle zv , která nave er schází na pastvu do spodních ástí obory, kde je p evaha luk, se potom k ránu vrací do horních partií, kde má ideální kryt. Ten je dán hlavn velikostí porost a také vhodným rozlofením v kových stup v nich. Zmín ná lenitost je výhodná i proto, fle se zde nachází dostate né množství teplých jiflních svah a záv trných míst.

Dal-ím nezanedbatelným initelem v obo e je i klid, který zde zv má. V obo e Boubín se nacházejí dv turistické stezky, které by nebyly velkým problémem, pokud by jejich náv-t vníci dostate n respektovali vyzna ené trasy. Dal-ím podobným ru-ivým initelem jsou houba i, kte í ov-em nerespektují ani cesty a vyhán jí zv z jejich stávaní- . Daleko nejhor-í z této skupiny lidí jsou ov-em hleda i shoz . Ti zv vyru-ují v zimním období, cofl pro ni má za následek zvý-enou spot ebu energie a nemalý stres.

Taktéř lesní provoz je rušivým faktorem v obou e. Ten ale lze upravit tak, aby zvířadil co nejmén , ovšem vyloučit ho nelze.

Do pojmu životního prostředí spadá také zdravotní stav chované zvíře. Ta byla a je zvířid zdravou, nebo hlavní parazité motolice (*Trematoda*) se nemohou vlivem absence meziphostitele šíit. Navíc jsou všechny krmná místa prostorná, vzdušná a prosluněná, což také přispívá ke zdraví zvíře a navíc se tato místa pravidelně asanují.

4.1.7. Přikrmování zvíře

Malá přirozená účinnost obory musí být zvířid nahrazena ve formě stálého přikrmování. Ročně se zde zkrmí asi 120 tun jadrného krmiva (mačkaná kukuřice a oves), 60 tun červené epy, 70 tun sena a 150 kusů 400 kilogramových balíků senáfle.

4.2. Cíle chovu jednotlivých druhů zvěře v oborech chovaných nebo se v ní vyskytujících

4.2.1. Jelen lesní (*Cervus elaphus*)

4.2.1.1. Podvod zvěře

Při zřizování oborů byl také mimo jiné vyhrazen cíl šlechtit chov jelení zvěře z volnosti do oborů, čímž se budoucím generacím umožní zlepšení chovu vyhrazeného geografického ekotypu –umavského jelena (*Cervus elaphus L.*).

Obvšem pokud nahlédneme zpátky do historie, musíme připomenout, že v oblasti Boubína byla veškerá jelení zvěř vyřazena již roku 1817. Sice již v roce 1874 sem byla jelení zvěř navrácena, ovšem podvod této zvěře je z Rakouska, obory v Hluboké nad Vltavou a z Lánské obory. To nutně znamená, že se zde nenachází žádná geneticky čistá populace jelení zvěře.

Obvšem od roku 1874 až do vybudování nové obory, zde není žádný záznam o jakémkoli dovezení nové zvěře z jiných oblastí, a proto zde od uvedeného roku můžeme mluvit o vodní populaci.

Tato zvěř ovšem nebyla z genetického hlediska velmi kvalitní, a proto bylo nutné vycházet z vlastního počátku založení populace, protože tato zvěř je základem současné populace. Vezmeme-li v potaz, že stará obora trvala asi 60 let, při němž zde byly vysoké stavy zvěře, malá úživnost a nedostatečné podmínky pro krmení, dojdeme k výsledku, že se zde kvalita zvěře zvyšovat nemohla. Po zániku staré obory šla zvěř v daleko lepších podmínkách ve volnosti, ovšem žádné myslivecké hospodaření s ní bylo téměř nemohlé, protože tato zvěř byla rozptýlena na obrovské ploše i mimo jelení oblasti.

4.2.1.2. Hmotnostní poměry p vodní zvěře

Průměrné hmotnosti zvěře z let 1976 a 1977 jsou velmi nízké, což bylo ovlivněno mnoha faktory, hlavně změnou flivotního prostředí a režimu flivota zvěře. Proto musíme tyto hmotnosti brát s určitou rezervou.

Rok 1976 Jeleni průměrná hmotnost 89 kg

 Lan - // - 58 kg

 Kolouši - // - 27 kg

Rok 1977 Jeleni - // - 82 kg

 Lan - // - 56 kg

 Kolouši - // - 25 kg

Z uvedeného pohledu je patrné, jak ovlivnilo hmotnost zvěře uzavření oborů.

V následující době se se zvěří začalo řádně myslivecky hospodařit, zvěř si zvykla na nové flivotní podmínky a také se přistoupilo k introdukci kvalitní zvěře. Tyto faktory vedly k tomu, že se hmotnosti zvěře začaly stabilizovat a následně i zvyšovat. Je to je nutné upravit, že kusy jsou váženy vyvržené a jeleni bez hlavy.

4.2.1.3. Kvalita trofejí p vodní zvěře

Trofeje p vodních jelenů byly spíše průměrné až podprůměrné. Tito jeleni měli první parohy slabé a krátké, které nepřesahovaly 20 cm délky a ve druhém parohy to byly hlavně slabší větvičky. Asi 2/5 starších jelenů pak bylo vidlicových a zbylí 3/5 jelenů měli koruny. Ty ovšem byly krátké větvičky a byly do značné míry ploché, čímž jim tedy chyběla hloubka koruny. Navíc velmi mnoho jelenů mělo velmi krátký opáček, který je jedním z rozhodujících faktorů při určování chovné hodnoty jedince. Pokud bychom vzali bodovou hodnotu trofejí zde chovaných jelenů, pak by jich velmi málo mělo šanci získání alespoň bronzové medaile tedy alespoň 170 bodů CIC. Tento stav byl dán

p eváfn velmi malou hmotností v pom ru k bodové hodnot trofejí a také tito jeleni m li velmi krátké lodyhy.

Obrázek . 1. Kvalita trofejí p vodní zv e

4.2.1.4. Introdukce zv e do obory

Vzhledem k tomu, fle p vodní zv zav ená do obory Boubín, p i její výstavb , nebyla p íli–kvalitní a byla d di n zatíffena celou adou pro chov nevhodných znak , muselo se p istoupit k introdukci zv e z jiných lokalit. Za tímto ú elem byly v obo e vystav ny dv aklimatiza ní ob rky, ze kterých je dnes v provozu pouze jedna. Zv byla dováffena z mnoha lokalit, z nichfl uvedu alespo n které. Byly to nap . ze Slovenska a to z LZ

Balog, LZ Krivá a Dolný Kubín, a dále pak to byly české VLS Mimo a Moravskoslezské Beskydy.

Rok 1985 3 lan , 1 kolouch ó LZ Balog

1986 1 jelen (stá í 7 let, dvanáctérák), 1 la , 2 kolou-i ó LZ Balog

1987 1 jelen (osmerák), 1 la , 2 kolou-i ó LZ Balog

2000 1 jelen (stá í 3 roky), 1 kolouch - LZ Krivá

2002 1 la , 3 kolou-i - VLS Mimo

2003 1 jelen (-pi ák), 1 la , 5 kolouch - Dolný Kubín

2004 1 jelen (stá í 3 roky), 5 laní, 4 kolou-i - VLS Mimo

2008 2 lan , 4 kolou-i - LZ Krivá

2009 1 jelen (-pi ák) - VLS Mimo

2009 1 la , 1 kolouch - Moravskoslezské Beskydy

2009 1 jelen (-pi ák) - Moravskoslezské Beskydy

2011 1 jelen (stá í 4 roky) - Smr ná

2011 1 jelen (stá í 3 roky) ó Smr ná

4.2.1.5. Sou asná kvalita zve v obo e Boubín

Pro posouzení kvality zve m fleme pouflít nejjobecn jí kritéria, jakými jsou:

- hmotnost zve e
- bodová hodnota trofejí
- zdravotní stav zve e

4.2.1.5.1. Hmotnost zvěře

Hmotnost zvěře je jedním z určujících znaků kvality chované zvěře. Dnes můžeme konstatovat, že se tyto hmotnosti oproti původní zvěři, viz. kapitola 4.2.1.2. Hmotnostní poměry původní zvěře, zvýšily až o 20% u jelenů a laní a až o 25% u kolouchů. Tyto průměrné hmotnosti se tedy v současnosti pohybují u jelenů asi 110 kg, u laní 69 kg a u kolouchů 35 kg. V současné době tedy můžeme říci, že od začátku chovu došlo k podstatnému navýšení průměrné hmotnosti zvěře, a to hlavně zásluhou výborné myslivecké péče, jaká se zde zvěři poskytuje.

4.2.1.5.2. Trofejová hodnota zvěře

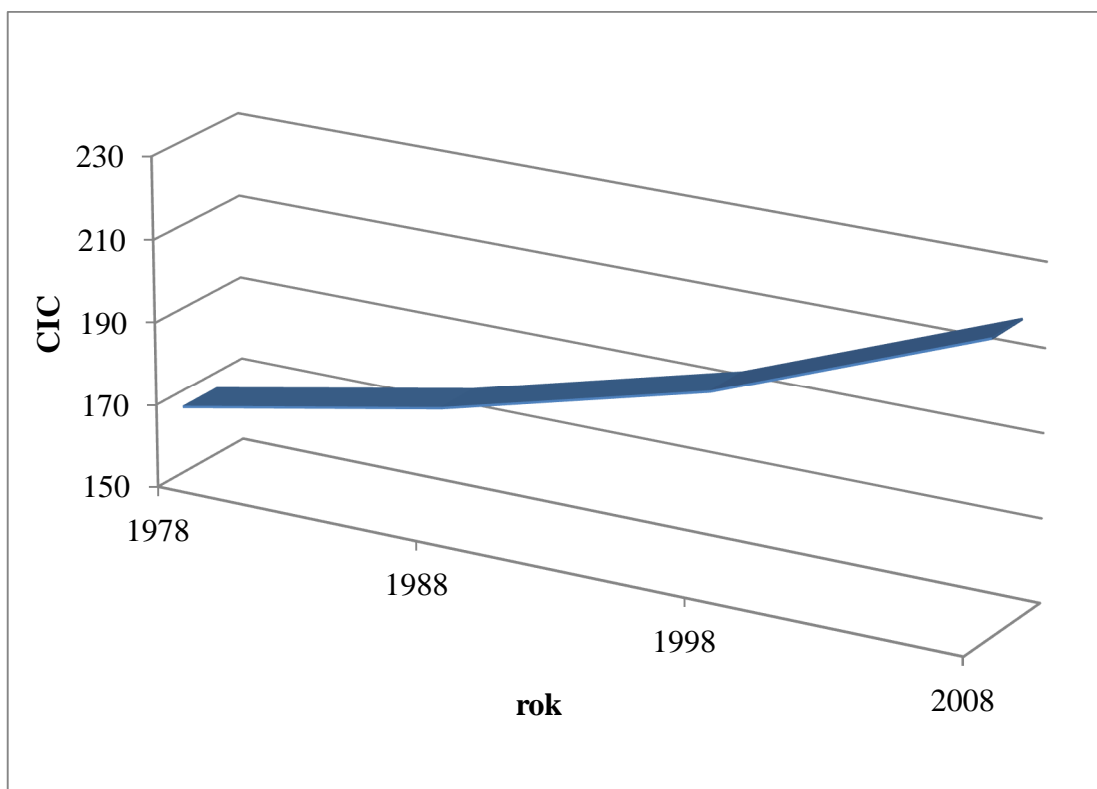
Druhým kritériem, podle kterého posuzují kvalitu chované zvěře, je hodnota trofejí ulovených jelenů. Jako první jsem porovnával bodové hodnoty u trofejí jelenů ulovených v letech 1978, 1988, 1998 a 2008, a to u těch nejsilnějších jelenů z daného roku.

V roce 1978, tedy rok po uzavření obory, se zde ve III. v kové tůči ulovilo 10 jelenů, ze kterých tři nejsilnější jeleni nedosáhli vůbec medailových hodnot. Tyto bodové hodnoty byly 169,3 a 166,6 a 162,1 bodů CIC. I za dalších deset let, tedy v roce 1988, bylo uloveno 10 jelenů ve III. v kové tůči. Ovšem zde měli všichni tři nejsilnější jeleni medailové hodnoty a to 183,8 - 176,4 a 175,1 CIC. Postupně se i v dalších letech bodové hodnoty zvyšovaly, a v roce 1998 bylo v obou Boubín sloveno ve III. v kové tůči 16 jelenů, ze kterých dvě nejsilnější byly naměřeny hodnoty 202,85 a 198,21 a 184,29 CIC, tedy dvě stříbrné a jedna bronzová medaile. A konečně v roce 2008, dosáhli všichni tři nejsilnější jeleni, ze 13 ulovených ve III. v kové tůči, zlatých medailí a to hodnotami 226,89 a 222,65 a 210,86 CIC. Tyto hodnoty jsem rozepsal v tabulce 8 a zobrazil v grafu 4.

Tabulka . 8.

Rok	Bodová hodnota trofejí (CIC)			
	Jelen I.	Jelen II.	Jelen III.	Průměr
1978	169,3	166,6	162,1	166
1988	183,8	176,4	175,1	178,43
1998	202,85	198,21	184,29	195,12
2008	226,89	222,65	210,86	220,13

GRAF . 4.

Poté jsem porovnal bodovou hodnotu všech jelenů, starších tří let, ulovených od roku 1994 do roku 2011.

V obou je Boubín bylo v období od roku 1994 do roku 2011 uloveno 636 jelenů starších tří let.

V I. vkové třídě to bylo 238 jelenů (37,42%). Z toho bylo tříletých 125 (53%) a čtyřletých 113 (47%). Průměrná bodová hodnota trofejí jelenů ulovených v I. vkové třídě činí 102,35 bodu CIC.

Ve II. vkové třídě bylo uloveno 156 jelenů (24,52%). Z toho bylo pětiletých 38 (24,35%), šestiletých 29 (18,58%), sedmiletých taky 29 (18,58%) a osmiletých 60 (38,45%). Průměrná bodová hodnota těchto jelenů je 149,12 bodů CIC. Medailového ocenění dosáhlo 9 jelenů, 2 sedmiletí a 7 osmiletých, a všechny byly bronzové medaile.

242 ulovených jelenů (38,05%) bylo ve III. vkové třídě. Z toho devítiletých bylo 31 (12,8%), desetiletých 46 (19,0%), jedenáctiletých 38 (15,7%), dvanáctiletých 54 (22,31%), třináctiletých 36 (14,85%), čtrnáctiletých 23 (9,57%), patnáctiletých 11 (4,54%) a šestnáctiletí byli uloveni 3 (1,23%). Průměrná bodová hodnota jelenů ve III. vkové třídě je 179,1 bodů CIC. Medailovými bylo ohodnoceno 183 (75,61%) trofejí z toho bronzovou medailí 130 (71,03%), stříbrnou 47 (25,68%) a zlatou 6 (3,29%). V kově to bylo, devítiletých jelenů 17, z toho 14 bronzové medaile a 3 stříbrné. Desetiletí jeleni měli 30 medailí a to 26 bronzových a 4 stříbrné. 34 medailí měli jeleni jedenáctiletí, kterých je 26 bronzových a 8 stříbrných. Dvanáctiletí jeleni získali 45 medailí a to 29 bronzových, 14 stříbrných a 2 zlaté medaile. Třináctiletých jelenů bylo ohodnoceno medailí 32, z toho 20 medailí bronzových, 10 stříbrných a 2 zlaté. 10 bronzových, 6 stříbrných a dvě zlaté medaile dostali čtrnáctiletí jeleni, tedy 18 medailí. Patnáctiletých jelenů bylo medailovými ohodnoceno pouze 6 a to 5 bronzové a 1 stříbrná. A z šestnáctiletých je to jedna stříbrná medaile.

Tyto údaje jsem vložil do Tabulky 9 a porovnal v grafu 5.

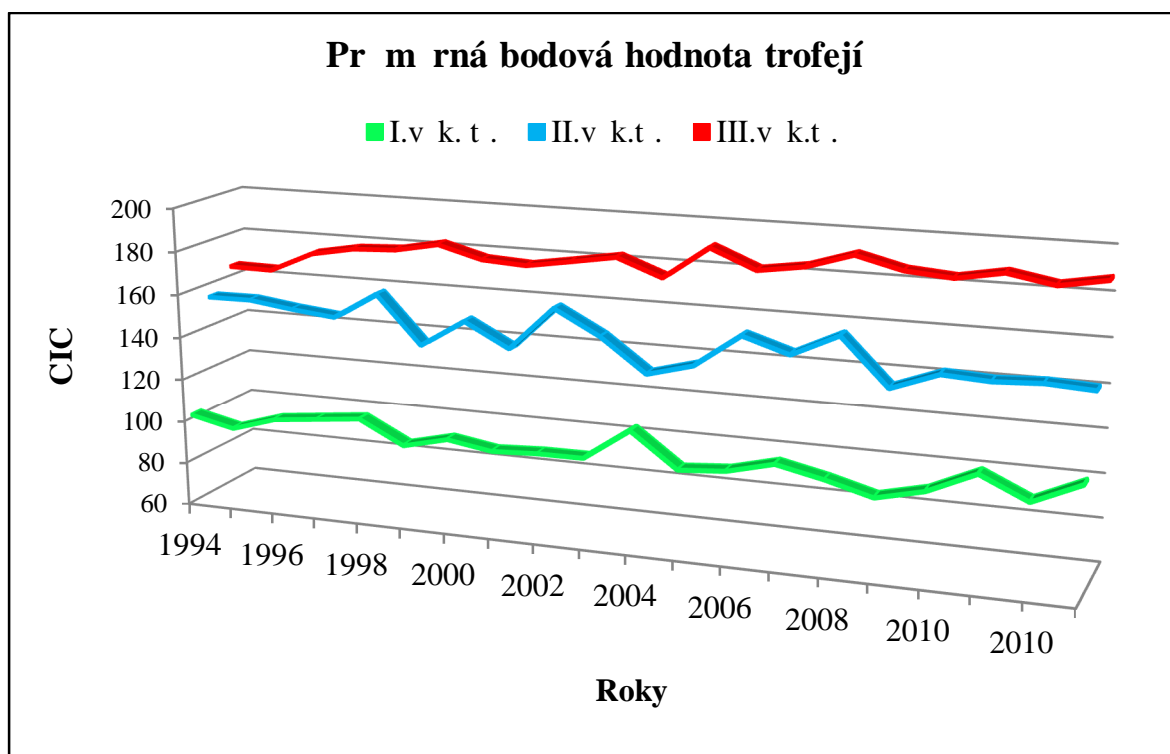
Tabulka . 9.

Rok		1994	1995	1996	1997	1998	1999
Počet ulovených jelenů	I.v k. t .	9	21	10	11	10	16
	II.v k.t .	7	4	4	7	6	7
	III.v k.t .	18	22	15	10	16	12
	Celkem	34	47	29	28	32	35
Průměrná bodová hodnota trofejí	I.v k. t .	101,4	96,87	103,15	105,36	107,58	97,14
	II.v k.t .	153,54	153,73	151,02	148,9	161,34	139,25
	III.v k.t .	164,16	163,85	173,16	176,93	177,94	181,91
	Celkem	139,7	138,15	142,44	143,73	148,95	139,43
Počet medailových trofejí	Bronz	7	12	8	5	13	5
	Stříbro	1	2	3	2	2	2
	Zlato						1
	Celkem	8	14	11	7	15	8

Rok		2000	2001	2002	2003	2004	2005
Počet ulovených jelenů	I.v k. t .	11	18	16	9	10	14
	II.v k.t .	7	6	5	6	10	11
	III.v k.t .	12	11	14	12	14	12
	Celkem	30	35	35	27	34	37
Průměrná bodová hodnota trofejí	I.v k. t .	102,14	98,81	99,9	100	114,54	99,11
	II.v k.t .	152,11	141,24	161,44	150,44	135,21	140,88
	III.v k.t .	176,36	175,17	178,52	181,97	174,19	189,23
	Celkem	143,53	138,4	146,62	144,13	141,31	143,07
Počet medailových trofejí	Bronz	6	6	11	7	11	8
	Stříbro	3	2	2	2		4
	Zlato				1		
	Celkem	9	8	13	10	11	12

Rok		2006	2007	2008	2009	2010	2011
Počet ulovených jelenů	I.v k. t .	10	14	17	14	14	14
	II.v k.t .	13	14	13	21	8	9
	III.v k.t .	10	12	13	13	16	8
	Celkem	33	40	43	48	38	31
Průměrná bodová hodnota trofejí	I.v k. t .	100,82	106,17	101,61	95,92	101,04	110,81
	II.v k.t .	156,01	149,41	159,55	138,42	146,42	145,25
	III.v k.t .	180,62	183,74	190,41	185,11	183,4	187,24
	Celkem	145,81	146,44	150,52	139,82	143,62	147,76
Počet medailových trofejí	Bronz	1	8	7	10	11	3
	Stříbro	4	4	2	4	5	3
	Zlato			3			1
	Celkem	5	12	12	14	16	7

Graf. . 5. Průměrná bodová hodnota trofejí

Obrázek . 2. Kvalita trofejí sou asné zvěře

4.2.1.5.3. Zdravotní stav zvěře

Abychom posoudili kvalitu zvěře, musíme také znát její zdravotní stav. Za tímto účelem se provádí jednou za rok koprologické vyšetření trusu. Z těchto vyšetření dlouhodobě vyplývá, že se zde v malé míře vyskytují pouze hlístnice (*Nematoda*), a pouze v roce 2008 byl jeden vzorek pozitivní na motolici jaterní (*Fasciola hepatica*), což se po přeléčení zvěře přípravkem Rafendazol již neopakovalo. Dále se zde zvěři každoročně podává přípravek Cermix, který se osvědčil proti hlístnicím i stejnému kórnímu, jehož výskyt zde byl v malé míře také zaznamenán.

4.2.1.6. Cíl chovu

V současné době je intenzivní chov jelení zvěře v obci Boubín zaměřený na zvyšování bodových hodnot trofejí jelení. Tento stav vyplývá ze skutečnosti, že poptávka

po stále silnějších trofejích neustále roste. V obou Boubín je lov možné srovnávat s lovem v době zavedené volné honitby, ale právě síla trofejí jí v tomto ohledu dává, předtímto honitbami, velkou konkurenční výhodu, a to i za cenu vyšších nákladů pro lovce. Z těchto důvodů navrhuji pokračovat ve stávajícím trendu zvyšování bodových hodnot trofejí jelenů, a za tímto účelem navrhuji pokračovat i v introdukci zvěře do obory, což je jeden z hlavních způsobů zvyšování těchto hodnot.

4.2.2. Srnec obecný (*Capreolus capreolus*)

Srnčí zvěř nemá v obou Boubín určené normované stavy a je zde zvěří doplňkovou. Tato zvěř jelení zvěř nekonguruje a do zdejšího prostředí bezpochyby patří. Ovšem její stavy jsou vlivem nepříznivých klimatických podmínek a predace rysem na sestupné tendenci, proto se zde ani neloví.

Cíl chovu - Za stávajících podmínek, kdy mají stavy srnčí zvěře v obou sestupnou tendenci z výše popsaných důvodů, navrhuji tuto zvěř nadále nelovit.

4.2.3. Prase divoké (*Sus scrofa*)

Podobně jako zvěř srnčí, ani zvěř černá není v obou normována. Ročně se zde uloví okolo 30ti kusů selat a lonů, a i přes kody, které napáčí na příkrmovacím zařízení, je zde tolerována a slouží ke zpevnění oborního prostředí. Nutno podotknout, že ve zdejších tvrdých klimatických podmínkách s kombinací s malou účinností, dosahují selata průměrné váhy okolo 12kg a lonů okolo 35kg. V zimě není výjimkou, díky vysoké vrstvě sněhu, že personál nachází zmrzlé jedince přímo v krmelcích.

Cíl chovu - Podmínky pro intenzivní chov černé zvěře v obou Boubín nejsou na úrovni, kdyby se o takovém chovu nechalo uvažovat. Navrhuji s černou zvěří nadále zacházet jako se zvěří doplňkovou.

4.2.4. Dan k skvrnitý (*Dama dama*)

Od roku 2009 má dan k skvrnitý v obou územích určené normované stavy ve výši 15 ti kusů. Tato zvěř by mohla být považována za konkurenta zvěře jelení, ale díky jejím nízkým stavům, převažuje její klad ve formě zpestření rozmanitosti zvěře v obou územích. Díky krátké historii chovu v obou územích, ještě nebyla lovena. Její výskyt v obou územích je nejistý, protože tato zvěř je teplomilná s výskytem 300 až 800 m.n.m. a navíc je podobná, jako zvěř srnčí často lovena rysem.

Cíl chovu - Navrhují dále sledovat její prosperitu v daných podmínkách a podle toho rozhodnout, zda má její chov v obou územích Boubín smysl.

Obrázek . 3. Dan k skvrnitý v obou územích Boubín

4.3. Návrh hlavních úkol vedoucích ke zlepšení úfivnosti oborního prost edí

4.3.1. Posouzení úfivnosti oborního prost edí

Vlastní charakter a stupe úfivnosti je dán drsnými klimatickými podmínkami samotné Třemavy v této nadmořské výšce. Je zde krátká vegetační doba a sníží tu leží dlouhou dobu. Z charakteristiky hospodářských poměrů v kapitole 4.1.4 vyplývá, že i druhová skladba dřeviny je zde velmi málo pestrá. Obecně lze konstatovat, že celá oblast je téměř velmi kyselá, což má také dopad na pěstovanou úfivnost.

4.3.2. Návrh na zlepšení úfivnosti oborního prost edí

Záměrem zvýšení úfivnosti oborního prost edí zřejmě pěstováním vlastní charakter obory. Zejména je to velká nadmořská výška, množství srážek, drsné klimatické podmínky, kyselé prost edí, silné zamokření a kamenitá půda.

V současné době je nedostatek úfivnosti v porostech v této, nejen na zatravněných polích i loukách. Lze říci, že ve zdejších podmínkách nebude pastvy v lese nikdy nadbytek a je třeba ji jednotlivými hospodářskými opatřeními co nejvíce zvýšovat.

4.3.2.1. Celoplošné prosvětlování (uvolnění) porostů

Radikální prosvětlování nelze uplatnit na podmáčených stanovištích a na suchých stíhách. Dále nepřichází v úvahu v borových porostech na druhotně chudých půdách s pokryvem nízké borůvky. Na podmáčených stanovištích se v této inou šíří metlice trstnatá (*Deschampsia caestopsa*) a třtina chloupkatá (*Calamagrostis villosa*), které jsou z hlediska úfivnosti bezcenné. Pro prosvětlování přicházejí v úvahu v této inou smrkové porosty ve věku nad 70 až 80 let, kde tyto zásahy nevedou ke ztrátě na produkci. Také například 120 až 140leté rezonanční porosty jsou při zakmenění 10 v korunách zcela uvolněné a na celé ploše je podrost, který zvyšuje úfivnost porostu.

Ve smrkových porostech je cílem dosáhnout souvislého pokryvu řídící a jemné metlice křivoloké (*Deschampsia flexuosa*), která např. v mýtních porostech je vyuffita pro denní pastvu na 80 až 90%. Toto platí zejména v jižní části obory.

4.3.2.2. Pastevní lesy

Pro tyto lesy je charakteristické nízké zakmenění (3 až 5), tím je umožněn bujný růst bylinné vegetace, čímž dochází ke zlepšení potravní přilehlivosti pro zvířata.

Účelem těchto lesů je zvýšení účinnosti zejména pro lesní hospodářství (poblíž stanoviště a krmelí). Stávající porosty, vhodné jako pastevní, byly založeny v tětinou na nelesních plochách, především ve spodní části obory. Tyto porosty jsou v současné době silně porušovány okusem a ohryzem. Na těchto plochách se také vyskytují zpracovatelsky méně cenné dřeviny (bříza, olše, osika). Stejnorodé porosty břízy bude nutné pro editaci a na suchších místech je vhodné vytvořit svatiny. Ve skupinách smrků se musí uvolňovat stromy hluboko zavěšené. Těto a dále uvolňovat solitéry a hloučky buků, osik a klenů s dobře vyvinutou korunou. Potřebná je také jejich individuální ochrana proti ohryzu.

Do pastevních lesů je třeba rovněž zahrnout i zbytky bukových porostů 24C a 24B s hojně skoušávaným podrostem. Zde je travní porost méně kvalitní se tětinou chlupatou, který zvířata spásají na jaře, dokud je mládký a avnatý.

4.3.2.3. Pasený klid

Pasený klid je navrhován zejména v místech s nejnižší účinností. Podle získaných zkušeností se jeví jeho vyuffivání jako optimální jen na dobu 4 - 5 let, dokud pokryv metlice je mladý a mládký a vyskytuje se v malém množství i vrba úzkolistá (*Epilobium angustifolium*) a maliník (*Rubus idaeus*). Dále, kde je to možné, osít tyto plochy ovšem a na spáleništích jánským flitem.

V tomto období je pokryv vyuffit pastou průměrně na 80%. U déle odlesněných pasek klesá vyuffitelnost pokryvu na 10 až 20%. Z toho důvodu se s delším paseným klidem nepočítá.

Využití pase něho klidu je považováno za přechodné opatření, dokud účinnost v porostech i mimo les nebude zvýšena na potřebné množství a kvalitu.

Z lesního zákona Zákon č. 289/1995 Sb., § 31 Obnova a výchova lesních porostů vyplývá, že holina musí být zalesněna do dvou let od jejího vzniku. To znamená, že na delší pase ně klid musí být požádáno OSSL o výjimku na delší dobu zalesnění nebo musí být toto pravidlo zahrnuto do nového lesního hospodářského plánu.

4.3.2.4. Volba dřevin

Vzhledem k poměrně tvrdým klimatickým podmínkám a podloží, je volba dřevin v této oblasti značně omezená. Z jehličnanů je snaha prosazovat více modřín, který je oproti borovici a smrku odolnější vůči ohryzu. Zdá se, že modřín se v dnešních porostech ukazuje jako vhodná dřevina v oplocených smrkových kulturách na vodou neovlivněných, hlavně vyvýšených lokalitách 6. vegetačního stupně a to do výše cca 20%, na nižších úrovních je možno jeho podíl ještě zvýšit.

Velkou pozornost je třeba věnovat dřevině listná a to hlavně buku a klenu. Bylo by vhodné ochránit individuálně bukové zmlazení, a to postupně odplácovat a umožnit zvýšení jeho okusu. Ze zkušeností je patrné, že buk velice dobře snáší okus, a co se týče klenu, tak ten velice vhodně nahrazuje buk i v 7. vegetačním stupni.

4.3.2.5. Zakládání a zajištění kultur

Pokud by se všechny kultury oplocily, došlo by k významnému snížení účinnosti ploch pro zvířata, proto by souasně oplocené kultury neměly přesáhnout 50ha. Při zakládání kultur používat jako hlavní dřevinu smrk, ale ve velkém sponu 2x2 m. Tento spon sám o sobě zajišťuje veškeré produkční i celospolečenské funkce lesa a zároveň umožní i vhodné zavedení listná do porostu, které mohou zlepšovat účinnost. Kultura by se měla asi na 5let zaplácit, po jejím zajištění individuálně odplácit smrk a odplácit ji. Listná se nechá zvířata spásat.

4.3.2.6. Okusové plochy

Pod pojmem okusové plochy si představujeme oplocené políčka, na které jsou vysázeny snadno regenerující dřeviny, které zvířata vyhledávají. Pro podmínky obory jsou vhodné na zamokřená místa vrba a osika a na suchá místa buk, jeřáb a javor klen. Tyto plochy je dobré situovat do severovýchodní a severozápadní části obory a na zamokřených pastvinách podél Milečického potoka a u hájenky š Palečků.

Při výsadbě těchto ploch používat spon 120x100cm a oplotit je na 3 a 5let. Po dokonalém zakorenění a odrostání v zimě je třeba odhradit, a po spasení znovu uzavít. Poté dřeviny nechat zregenerovat pro další okus.

V současné době jsou v obore založené tyto okusové plochy.

1. První okusová plocha se nachází na lokalitě š Palečků . pozemku 13. Její plocha je 1ha. Dřevinná skladba: buk lesní, odrostky jírovce a jeřábu ptačího, které jsou trvale individuálně chráněny, setý je jeřáb ptačí, osika, vrba trojmuštná na vlhčích stanovištích, maliník a setá lupina vytrvalá. Tato plocha je založena na vykácené pasece s mlhou vrstvou úrodné půdy.
2. Druhá okusová plocha je založena na části lesní louky, . pozemku 18 s výměrou 0,3ha. Do této plochy byly vysázeny řízky vrby bílé.
3. Třetí okusová plocha je založena v severní části louky . 53 s plochou 1,86ha. Dřevinná skladba: javor klen, vrba trojmuštná, vrba bílá, buk lesní.
4. čtvrtá okusová plocha se nachází v jižní části louky . 53 s plochou 1,06ha. Dřevinná skladba: buk lesní, vrba trojmuštná, vrba bílá.

Dále navrhuji založit tyto okusové plochy:

1. v dolní části pozemku . 39 (vlhké stanoviště) založit okusovou plochu o výměře 0,4ha se dřevinami: vrba bílá, vrba trojmuštná, osika a jeřáb ptačí

2. na pozemku č. 32 založit okusovou plochu a výměra 1ha po obou stranách potoka. Navrhované dřeviny: vrba trojmuštná podél potoka, osika, buk lesní a jeřáb ptačí.

4.3.2.7. Zvýšení políka

Další velmi důležitou činností při zvyšování přirozené úživnosti je zakládání políček pro zvířata. V současné době je v obci 9 políček a výměra těchto ploch činí 25ha.

V daných podmínkách se jeví přistavovat jako nevhodnější plodiny oves a topinambury. Je potřeba tyto plodiny oplotit. Topinambury odplotit později, kdy dochází ke spásání vegetační části rostlin, a dále ponechat přístup zvířat, která poměrně intenzivně vyhrabávají jeho hlízy. Odplocení ovsa je výhodné v době jeho mléčné zralosti, kdy je zvířata nejvíce přijímán. Jeho nevýhodou je, že při spásání oves uhlavává a jeho využití je pouze padesátiprocentní, proto navrhuji odplocovat ho postupně. Dále je nutno oves přistavovat spíše na jižních svazích, protože na severních expozicích leží do pozdního jara sníh, který oves vylehčí. Jižní expozice ovsu vyhovují, protože je náročný na větší množství srážek a na vyšší vzdušnou vlhkost.

4.3.2.8. Přistavování a výsadba odrostků

Přistavování odrostků listnatých dřevin v obci by měla být věnována náležitá pozornost. V obci Boubín se, pro vysokou polohu a drsnější klima, jedná především o tyto dřeviny: jeřáb ptačí, jablko lesní, javor klen.

Měly by to být 6 až 10ti leté sazenice, které se vysázejí na určené plochy. Je potřeba u těchto sazenic před výsadbou upravit korunu i kořenový systém.

Odrostky je možné používat i jako porostní výplň do neplocených smrkových kultur, byla by však nutná individuální ochrana. Dále je možné odrostky vysazovat kolem luk a pastvin, podél cest a rozdělovacích linek.

Navrhuji n které lokality, kde je mofné odrostky vysazovat:

1. na louce šU Mat jk ō jde st edem mez, podél nífl je mofné vysázet 20 je áb nebo jabloní
2. na louce . 60, podél cesty vysázet je ábové odrostky
3. lokalita šNa Kubrnechŏ, podél cesty vysázet je ábové odrostky
4. porost E1 podél šJavo í cestyŏ vysázet je áb nebo javor klen.

Obrázek . 4. Výsadba je ábu a jeho ochrana

4.3.2.9. Návrh p stebních zásah

V obou e navrhuji uskute nit n které p stební zásahy, které by m ly sloužit ke zvý-ení úffivnosti oborního prost edí. Tyto zásahy navrhuji pro porosty:

1. Porost 11 D5

Popis - plo-ina nebo mírný svah. V jílním okraji strm j-í svah k potoku. Porost pod silným tlakem zv e, tém 100% sloupaný

Tabulka . 10. Popis porostu 11 D5

Plocha	1,97ha	Zakmen ní	10
D eviny	SM 81	HS	721
	JD 13	LT	7K1
	BK 6	V k	140

Návrh: porost obnovovat od východu, vzhledem k v t-ímu rozsahu hniloby za ít s obnovou ihned. Po smýcení ponechat 4- 6 let pase ný klik, po spálení klestu osít plochu ovsem, na spálení-tích jánským flitem.

2. Porost 14 D2

Popis - rozvln ná kmenovina na mírném svahu

Tabulka . 11. Popis porostu 14 D2

Plocha	0,58ha	Zakmen ní	9
D eviny	SM 50	HS	521
	JD 40	LT	7K1
	BK 10	V k	168

Návrh: provést intenzivní výběr jedle a podpořit bukové zmlazení, později smýtit, ponechat pasený klid 4-5let a potom zalesnit.

3. Porost 17 A2

Popis - pomístní rozložená kmenovina na JV svahu nad potokem

Tabulka . 12. Popis porostu 17 A2

Plocha	5,57ha	Zakmenění	9
D eviny	SM 59	HS	801
	BK 27	LT	6S1
	JD 14	V k	150

Návrh: jedná se o generacionální porost, proto plně vyuffit p irozeného zmlazení. Možnost prosvětlení porostu vytěněním odumírající jedle.

4. Porost 14 C5

Popis - kmenovina skupinovitě proedná nebo prolomená, severní svah protkaný potoky a příkopy

Tabulka . 13. Popis porostu 14 C5

Plocha	1,92ha	Zakmenění	9
D eviny	SM 70	HS	801
	JD 15	LT	6K6
	BK 15	V k	168

Návrh: porost smýtit a zalesnit dřevinami SM, BK, JVK a to tak, fle listná e sázet ve sponu 2,5x2,5 a fl 3x3 m doplňovat mezi n smrk.

5. Porost 18 G3

Popis - porost jednotliv ař skupinovit smí-ený, naru-ený loupáním

Tabulka . 14. Popis porostu 18 G3

Plocha	5,57ha	Zakmen ní	10
D eviny	SM 54	HS	801
	JD 6	LT	6S1
	BK 40	V k	140

Návrh: porost je pom rn kvalitní, navrhuji provést zdravotní výb r a vyt řit odumírající jedli. Kvalitní buky uvolnit, mořnost i individuální ochrany.

6. Porost 19 C7

Popis - kmenovina, která v sou asné dob slouřfí jako pastevní les, v severozápadní řsti trvá pase ný klid

Tabulka . 15. Popis porostu 19 C7

Plocha	4,51ha	Zakmen ní	3
D eviny	SM 10	HS	501
	JD 5	SLT	7N1
	BK 85	V k	185

Návrh: porost obnovit velkoplo-n , zalesnit d evinami: BK, SM, JVK, MD zde je mořnost dopl ovat vhodným sponem je řb pta í ó odrostky individuáln ochrán né, pop . vysazovat jablo ová plá ata (spon 5x5). Listná e sázet ve voln j-řm sponu, kombinovat s odrostky a dopl ovat jehli nany. Snailit se vyuffít p irozeného zmlazení.

7. Porost 28 C6

Popis - svah s expozicí k severu, porost siln poškozen loupáním, jedná se o pomrně nekvalitní porost

Tabulka . 16. Popis porostu 28 C6

Plocha	3,76ha	Zakmenění	9
Dřeviny	SM 75	HS	761
	JD 5	LT	6V4
	BK 20	V k	123

Návrh: část porostu (asi 2/3) smýt, ponechat 4-5ti letý pasečný klid. Zbývající část porostu siln pro edit, snažit se podporovat buk, později vzniklou paseku zalesnit smrkem, bukem a javorem klenem

8. Porost 28 D3

Popis - porost se sklonem k severu a k severovýchodu, ohrožený v třem, místy holiny po polomu

Tabulka . 17. Popis porost 28 D3

Plocha	1,63ha	Zakmenění	10
Dřeviny	SM 100	HS	761
		LT	6V4
		V k	40

Návrh: navrhuji celý porost smýt, ponechat pasečný klid 4-5let a potom zalesnit smrkem, bukem, javorem klenem a modřínem.

9. Porost 30 B5

Popis - vyskytují se zde holiny po polomu

Tabulka . 18. Popis porostu 30 B5

Plocha	3,06	Zakmen ní	9
D eviny	SM 65	HS	521
	JD 15	LT	6K6
	BK 15	V k	130
	BO 5		

Návrh: holiny zalesnit smrkem a bukem, možnost vysázet i jablo ové, nebo je ábové odrostky, oplotit, ve zbývajícím porostu uplat ovat zdravotní výb r (prot flovat odumírající jedli), podporovat bukové zmlazení.

10. Porost 31 C2

Popis - prudký su ovitý svah k východu afl jihovýchodu. Porost je siln po-kozen loupáním

Tabulka . 19. Popis porostu 31 C2

Plocha	4,62ha	Zakmen ní	9
D eviny	SM 45	HS	501
	JVK 10	LT	6A2
	BK 45	V k	80

Návrh: celoplo-n prosv tlovat, ímfl dojde ke snížení zakmen ní a zkvalitn ní travního porostu. P i celoplo-ném prosv tlování podporovat listnaté d eviny.

11. Porost 11 A8

Popis - plochý vrchol se zbytky pěstárlé kmenoviny. Porost částečně poškozený loupáním

Tabulka . 20. Popis porostu 11 A8

Plocha	7,30ha	Zakmenění	9
D eviny	SM 94	HS	521
	JD 2	LT	6K6
	BK 3	V k	150
	MD1		

Návrh: ponechat bukové a modřínové výstavky, po smýcení okolního porostu plochu zalesnit smrkem, doplnit klenem. Vyuffit v maximální míře pirozeného zmlazení buku a modřínu.

12. Porost 13 C5

Popis - kmenovina slabě poškozená loupáním

Tabulka . 21. Popis porostu 13 C5

Plocha	7,77ha	Zakmenění	7
D eviny	SM 75	HS	801
	JD 5	LT	6K6
	BK 20	V k	168

Návrh: navrhuji vytuffit poškozené jedince a kvalitní buky uvolnit, tím snížit zakmenění a fl na 4-3, vyuffivat pirozeného bukového zmlazení.

13. Porost 16 C2

Popis - mírný severovýchodní sklon. Tento porost se nachází na bývalé zemědělské půdě a je pod silným tlakem zvěře.

Tabulka . 21. Popis porostu 16 C2

Plocha	23,83ha	Zakmenění	9
Dřeviny	SM 35	HS	761
	BO 25	LT	6V4
	BR 25	V k	40
	OL 15		

Návrh: ponechat v porostu smrkové solitery, téměř vytříbit olši (pouze na silně podměřených stanovištích ponechat) a ponechat stavě borovice. Na této lokalitě uvolňovat a podporovat především osiku a ponechat jako okus zvěře.

14. Porost 29 B4

Popis - svah s expozicí k severovýchodu

Tabulka . 22. Popis porostu 29 B4

Plocha	3,19	Zakmenění	9
Dřeviny	SM 90	HS	521
	BK 10	LT	6K1
		V k	80

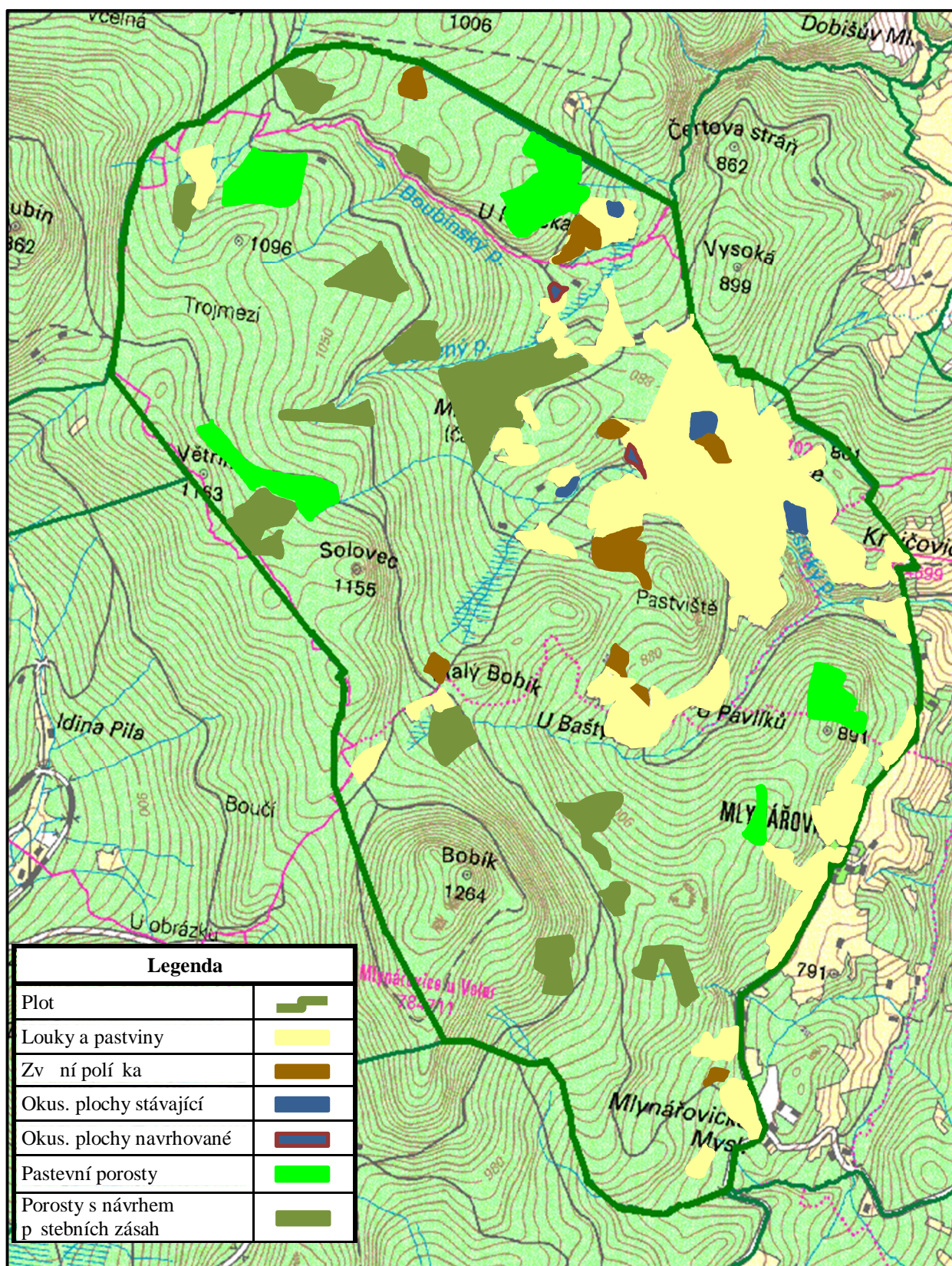
Návrh: celoplošné prosvětlení porostu, dojde ke snížení zakmenění a z kvalitnější bylinné patro, podpora buku.

4.3.3. Vyufftí dota níh titul v obo e Boubín

Od roku 2009 je v obo e Boubín vyuffívána mofnost erpání finan níh p ísp vk na zem d lství, konkrétn na titul louky (B1-L). Jak ufl bylo uvedeno, z celkové vým ry 144ha luk je 48ha oséváno jetelotravní sm sí v podsevu ovsa, a proto se na tuto plochu dotace nevztahují. Ty jsou poskytovány na zbývajících 96 ha a velikost t chto p ísp vk je 4500 K /ha. Aby mohly být dotace erpány, musejí být podle Metodiky k provád ní na ízení vlády . 79/2007 Sb. Spln ny následující podmínky:

1. fiadatel zajistí, aby byl na p dních dílech se zem d lskou kulturou travní porost alespo jednou za rok spasen hospodá skými zví aty nebo alespo dvakrát ro n pose en. Pro provedení t chto se í jsou stanoveny závazné termíny. Pro první se s odklidem biomasy je stanoven do 31.7. kalendá ního roku a pro druhou se s odklidem biomasy do 31.10.
2. Dále m fle fiadatel provád t p epasení travního porostu hospodá skými zví aty (skot, ovce, kozy, kon), nejd íve v-ak 15.8., p í emfl nelze druhou se nahradit p epasním. Ov-em pastva ostatních zví at (mimo vyjmenovaných ó tedy i jelen a da k) je tolerována po celý rok.
3. Dal-í podmínkou je zákaz zm ny kultury travní porost na kulturu orná p da (rozorání). Zákon o zem d lství v-ak povoluje jednou za p t let travní porost za ú elem zúrodn ní rozorat, ímfl dojde ke zlep-ení druhové skladby porost .
4. fiadatel pouflívá kařdoro n hnojiva do vý-e 60 kg dusíku na 1 ha, v etn p ípadné pastvy zv e.
5. Je zakázáno pouflívat k hnojení upravené kaly, odpadní vody a kejdu, mimo kejdy skotu.
6. Nesmí se provád t mul ování, obnova travních porost a p ísev travních porost nacházejících se ve ZCHÚ (zvlá-t chrán né území), v území OPNP (ochranné pásmo národních park) a v PO (pta í oblasti) bez souhlasného vyjád ení OOP (orgán ochrany p írody).

Obrázek . 5. Zná zorn ní úřivnosti obory

4.4. Myslivecké zařízení a návrh na plán jeho obnovy a údržby

4.4.1. Oborní plot

Délka oborního plotu obory Boubín je 24km. Výška plotu je 2,5m a je konstruován z dřevěných sloupů, na kterých jsou upevněné dvě vodorovné řídící (hranol 10*12cm). Na těchto řídících jsou svisle připevněné dřevěné ploché plastovky o průměru 8 - 12cm. Celková rekonstrukce tohoto plotu je plánována od roku 2014 na dobu 10 let. Celkové náklady na tuto rekonstrukci jsou kalkulovány na 12 000 000K (tedy 2 000 000 za rok), přičemž náklady na materiál jsou 6 500 000K a náklady na dopravu, terénní úpravy a mzdy pracovníků jsou 5 500 000K .

Součástí oborního plotu jsou i oborní brány. Ty jsou umístěné na všech vjezdech do obory, přičemž na nejfrekventovanějších místech byly vybudovány v posledních letech brány nové s kamennými sloupy. Tímto reprezentativních bran bylo postaveno 7 s nákladem 30 000K /kus.

4.4.2. Krmná místa

Pro pokračování zvěře je po celé ploše obory vybudováno 10 krmných míst. Tato místa jsou situována přibližně po vrstevnici 900 m.n.m., protože v této nadmořské výšce je podstatně méně sněhu, než je tomu v horních partiích a zvěř v zimním období přes vrstevnici 1000 m.n.m. téměř neprechází. Na každém z těchto míst je vybudován krmelec s úložným prostorem na jadrné krmivo, seno a siláž. Dále jsou zde postavena koryta, vysoká 1 metr, na jadrné krmivo. Součástí těchto koryt je oplocení, aby se k nim zabránil přístup jelenů, kteří od ostatních koryt holou zvěř odhánějí. Součástí každého krmného místa je i krecht na dužnaté krmivo a alespoň jedno slanisko.

V případě příštího desetiletí musí být zrekonstruován krmelec šLederwaldů, na což jsou vyčíslené náklady 60 000K . Obnova koryt je plánována podle individuálního stavu každého z nich.

Tabulka . 23. Seznam krmných míst v obci

íslo	Název krmného místa
1.	U Michl
2.	Lederwald
3.	Propusti
4.	U Hájenky
5.	Drti
6.	Trtefl
7.	Ve trojce
8.	U Ková
9.	Pastevní les
10.	V jedni ce

Obrázek . 6. Krmné místo šU Hájenky

4.4.3. Chovná obřka

Sou řástí obory je chovná obřka o rozloze 14ha. Je vybudována ze stejného druhu oplocení jako oborní plot s řélkou 3150m a obnova tohoto oplocení je plánována na rok 2015 s celkovými náklady 1 600 000K . Její sou řástí je jedno krmné místo a jedna kazatelna. V roce 2010 bylo p řistoupeno, z řd řvodu jednoduří imobilizace z v ře, k rozd řlení obřky na dv řásti.

4.4.4. Aklimatiza ní obřka

V t řné blízkosti chovné obřky je vybudována aklimatiza ní obřka o rozloze 3ha. Její sou řástí je krmelec bez kazatelny. Obnova oplocení, které je stejné jako u chovné obřky a jeho ř délka je 890m, je plánována na rok 2015 s celkovými náklady 500 000K .

4.4.5. Posedy a kazatelny

V oboro e je 18 zateplených kazatelen a 38 krytých posed ř . Z řd řvodu nep řízivých klimatických podmínek zde není ani jeden posed otev řený.

Pro p řítích deset let se po řítá s vřym řnou 9 kazatelen s nákladem 20000K ř za kus a 12 řti krytých posed ř za 11000K ř za kus. Výstavba ř řto za řzení bude realizována v DPV Zbytiny, který je sou řástí LZ Boubín. Vzhledem k navyřování mezd pracovník ř , lze po řítat sp ře se stoupajícími náklady na tuto řinnost.

Kazatelny a kryté posedy ur řené k vřym řn ř jsou uvedeny v tabulce ř . 24.

Tab. . 24. Kazatelny a kryté posedy ur ené k vým n

Kazatelny:	Kryté posedy:
1. Rau-evíz	1. Horní Kubrna
2. Lederwald	2. Dolní Kubrna
3. U Michl	3. Bajerka
4. Na st n	4. U Hlu-i ky
5. U propustí	5. Nad Moldánem
6. U Ková	6. Durorajt
7. Těfl	7. Sonek ó U sudu
8. Pastevní les	8. V patnáctce
9. Sonek ó Na bedn	9. U lunu
	10. U Pale k
	11. U Letního kina
	12. Pod Zídkem

Obrázek . 7. Krytý posed šBajerkaø ur ený k vým n

4.4.6. Velkokapacitní sklad

K obou e dále pat í budova šmísírnaõ, kde je za ízení na ma kání jadrného krmiva, jejího mí-ení a skladovací síla o celkovém objemu 863 tun. V této budov jsou i moderní za ízené prostory pro o i-t ní a skladování ulovené zv e o objemu 20 ks.

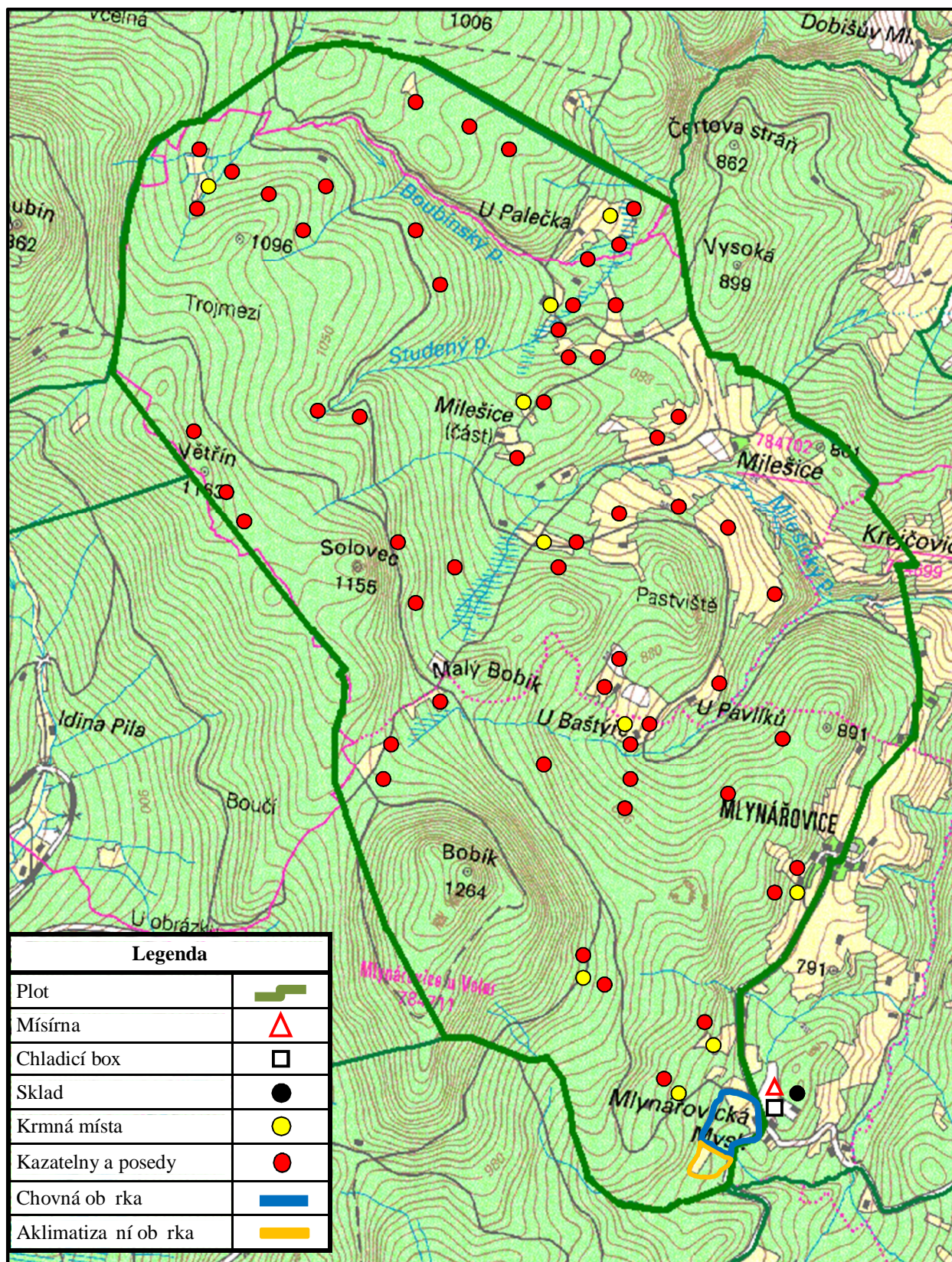
4.4.7. Ubytování

Pro ubytování loveckých host ů jsou v obou e k dispozici t i lovecké chaty. Lovecká chata šNa Kubrnechõ má kapacitu p ti l flek, není vybavena elektrickým proudem a k dispozici je pouze studená voda. Pro náro n j-í hosty je zde k dispozici lovecká chata šHájenskaõ, v nífl lze ubytovat afl 6 osob, vybavená elektrickým proudem, teplou vodou a kuchyní. V této chat ě probíhá v sou asnosti výstavba podkrovních pokoj ů, ímfl by se m la její kapacita navý-ít o 4 místa. Nejkomfortn j-í je nov zrekonstruovaná chata šTřkõlaõ, jejífl pokoje jsou pln vybaveny i pro nejnáro n j-í klientelu. V této chat se ubytuje afl 30 osob v 8 pokojích. K dispozici je v ní pln vybavená kuchyn a společ enská místnost s krbovými kamny, afl pro 60 osob.

Obrázek . 8. Lovecká chata šHájenskaõ

Obr. . 9. Myslivecké za řízení v obce

5. DISKUSE A ZÁVĚR

Kvalita chovaného druhu zvěře je závislá nejen na jejím genetickém založení, ale i na podmínkách, v jakých zvěř chováme a jaké jí poskytujeme. Tyto podmínkami se rozumí hlavně kvalita životního prostředí a myslivecká péče o zvěř. To vše se projevuje na kondici zvěře, která je přímo odrážena na jejím okamžitém zdravotním stavu, její hmotnosti a síle jejích trofejí.

Velmi důležitým faktorem pro úspěšný chov zvěře je dostatečný prostor. Ve vyhlášce 491/2002 Sb. je přímo nařízeno, že normovaný stav chované zvěře v obou, nesmí být vyšší než 1 jedinec spárkaté zvěře na 2ha výměrných oborů. V tomto případě se rozumí jedním jedincem spárkaté zvěře jeden kus zvěře a jelení.

V obou Boubín není tento stav rozhodně překročen, neboť je zde normovaný stav 250 kusů jelení zvěře na 2219ha výměrných oborů. Z toho vyplývá, že na jeden kus zvěře je zde výměrná obora 8,88ha, což je podle Hromáše (2000) optimální stav. I samotná výměrná obora pro chov jelení zvěře podle Hanzala (2007) optimální.

Dalším důležitým faktorem jsou přírodní podmínky. Ačkoliv je jelení zvěř podle Dombrowského (1885) tvrdá, odolná a dokáže prosperovat i v méně příznivých poměrech, nejsou v obou Boubín tyto podmínky vhodné. Jedná se především o nadměrnou vlhkost, příliš vysokou teplotu, celkově drsné klima a navíc má prostředí oborů velmi kyselý charakter a nepříznivou druhovou skladbu porostu, vzhledem k intenzivnímu chovu jelení zvěře.

Ale i krytové a klidové podmínky v obou nejsou ideální. Nechaly by se zlepšit, například úplným zákazem vstupu veřejnosti nebo omezením lesního provozu.

Pokud porovnáme tyto nepříznivé podmínky s vývojem průměrných hmotností ulovených kusů, pak musíme konstatovat, že je zde zvěřivost nována dobrou mysliveckou péčí, neboť se tyto hmotnosti zvýšily o 20 až 25%.

Ovšem nemalou měrou se na zvýšení těchto hmotností i zvýšení bodových hodnot trofejí jelení podílela introdukce zvěře, která je podle Dombrowského (1885) v odborných

chovech nezbytná, a ve které navrhuji pokračovat minimálně ve stejném množství jako doposud.

Zvyšování bodových hodnot trofejí jelení, chovaných v obou obcích Boubín, bylo základním cílem při zakládání oborů. Dnes můžeme konstatovat, že se tento cíl daří plnit. Jak vidíme z porovnávání těchto údajů v kapitole 4.2.1.5.1. Trofejová hodnota zvířete, dochází k tomuto zvyšování hlavně u jelenů III. v kové třídě, u kterých to bylo, od založení oborů a především po současnou dobu, o 40 bodů CIC. Vzhledem k vysoce poptávce i po silnějších jelenech není jejich k dispozici, navrhuji pokračovat ve stávajícím trendu zvyšování bodových hodnot trofejí jelení, které se v obou obcích Boubín chovají.

Chov daňčí, černé a srnčí zvěře v obou obcích Boubín nemá z ekonomického hlediska význam a zvěř zde slouží jen ke zpestření oborního prostředí. Daňčí zvěř je teplomilná a do zdejších tvrdých klimatických podmínek se nehodí. V budoucnu uvidíme, jak zde tato zvěř bude prosperovat a zda nebude lepší tento chov ukončit. Zvěř srnčí a černá nemá v obou obcích normované stavy a je zde zvířít doplnkovou. Oba jmenované druhy nemají v obou obcích podmínky pro intenzivní chov, ale z hlediska zpestření oborního prostředí, a proto je jelení zvěř i nekonkurují, navrhuji oba druhy zvěře dále tolerovat.

Účinnost oborního prostředí, která je dána drsnými klimatickými a nevhodnými hospodářskými podmínkami, není ani zdaleka optimální a tento stav musí být zvěř nahrazen celoročním přikrmováním. Navrhl jsem některé opatření, které mají za cíl zvýšit účinnost oborů, a které spoívají například v porostních úpravách porostů, návrhu nového způsobu zalesňování, vytvoření pastevních lesů apod. Tyto opatření by měly být realizovány v příštích deseti letech.

Počet krmných míst a jejich rozmístění v obou obcích je určen s ohledem na co nejsnadnější přístup zvěře k potravě. Stav těchto zařízení je dobrý, vyjma jednoho krmelce, který bude muset být v příštím roce nahrazen novým. Taktéž i počet a rozmístění kazatelen a krytých posedek je optimálně určen, aby co nejvíce vyhovoval podmínkám lovu. Stav těchto zařízení je pravidelně kontrolován kvůli bezpečnosti jejich provozu a asi u 1/3 bude muset být, v příštích deseti letech, přikročeno k jejich úplné výměně. U oborního plotu a u oplocení aklimatizační a chovné oborů je navržen plán na jeho úplnou rekonstrukci v letech 2014 až 2019. Další myslivecké zařízení oborů (velkokapacitní sklad, chladicí

za ízení a lovecké chaty) je pom rn nové nebo po rekonstrukci a jejich stav je proto výborný.

Obora Boubín je v sou asnosti jedním z mála takovýchto za ízení, kde je díky pom rn malé hustotě zvěře, která je ale velmi kvalitní, lov opravdovým mysliveckým zážitkem. Ten vyžaduje více času a více loveckých schopností nejen personálu, ale i samotného lovce, než je tomu v jiných srovnatelných oborách. Tím je pro určitou klientelu celý myslivecký podnik více ceněn a v posledních deseti letech poptávka po tomto lovu vysoce pevy-uje nabídku. V podmínkách obory Boubín se tato cesta zdá jako ta správná a navrhuji, aby se v tomto duchu pokračovat i nadále.

6. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

1. Andreska J., Andresková E., 1993, Tisíc let myslivosti, vyd. Vimperk, Tina, 444 str., ISBN 80-85618-12-5
2. Andra M., Červený J., 2012, Vývoj populací spárkaté zvěře v ČR (II.). Svět myslivosti, 2/2012: str. 8-11
3. Blüchel Kurt G., 2004, Lov (org. 1999. Die Jagd), vyd. Slovart s.r.o., 655 str., ISBN 80-7209-257-X
4. Šabart J., 1958, Vývoj české myslivosti, vyd. Státní zemědělské nakladatelství v Praze, 305 str.
5. Červený J. a kol., 2003, Encyklopedie myslivosti, vyd. Praha, Ottovo nakladatelství - cesty, 592 str., ISBN 80-7181-901-8
6. Dombrowski R., 1885, Der Wildpark seine einrichtung und administration, Wien, vyd. Druck und Verlag von Carl Gerolds Sohn, 193 str.
7. Durantel P., 2004, Myslivost (org. Encyclopédie de la chasse), Praha, vyd. Fragment, 285 str., ISBN 80-7200-894-3
8. Feuereisel, J., 2001 b: Ohodnocení produkce oborního chovu na základě celkových nákladů na myslivecké hospodaření. In Folia Venatoria, 1. vyd. Spišská Nová Ves, LVÚ Zvolen, s. 101-114, ISBN 80-88853-46-X
9. Feuereisel J., 2010, Zelená ísla o ekonomice současné české myslivosti o co stojí myslivost v České Republice, Praha, vyd. Druckvo s.r.o., 155 str. ISBN 978-80-904417-6-7
10. Hansen P., Catta H., 2008, Myslivecká encyklopedie (org. Larousse), Praha, vyd. Fortuna Libri, 407 str., ISBN 978-80-7321-431-9
11. Hanzal V., 2000, O zvěři a myslivosti, české Budjovice, vyd. DONA, 126 str., ISBN 80-86136-64-7
12. Hanzal V., 2007, Velká myslivecká encyklopedie na CD, GRAND s.r.o.
13. Hanzal V., Libosvár F., 2010, Rostliny vhodné pro zvěř, Kostelec nad Černými lesy, vyd. Lesnická práce s.r.o., 110 str., ISBN 978-80-87154-47-2
14. Hromas a kol., 2000, Myslivost, Písek, vyd. Matice lesnická, 492 str., ISBN 80-86271-04-8

15. Kol. autor , 1996, Myslivost (org. 1994 Encyclopédie aktive la Chase), Praha, vyd. Svojka a Va-ut, 335 str. ISBN 80-7180-083-X
16. Komárek J., 1945, Myslivost v eských zemích, Praha, vyd. in, tiskové a nakladatelské druftstvo v Praze, 350 str.
17. Menzel K., 2011, Chování, chov a lov jelení zv e (org. Verhalten, Hege und Bejagung des Rotwildes), vyd. VÍKEND s.r.o, 195 str., ISBN 978-80-7433-038-4
18. Metodika k provád ní na ízení vlády . 79/2007 Sb.
19. Mudráková T., 2010, Vyhodnocení vyuffívání vybraných agroenvironmentálních dota ních titul v rámci Jiho eského a Plze ského kraje, Diplomová práce, ZF JU v eských Bud jovících, 116 str.
20. R ffi ka J., 2011, Dotace pro myslivost, Myslivost 4/2011 str. 66
21. ehák L., 1998, Rukov chovu jelení zv e, vyd. Rembrand, Dob ichovice, 147 str., ISBN 80-238-3713-3
22. Vlk M., 2010, Vyhodnocení vývoje chovu jelení zv e v obo e Boubín, Bakalá ská práce, FLE ZU v Praze, 33 str.
23. Vogt Fr., 1991, Nové cesty pé e (org. 1937 Neue Wege der Hege), vyd. J. Neumann, 168 str.
24. Wolf, Chroust, Koke-, Lochman, 1976, Na-e obory, vyd. Praha, Státní zem d lské nakladatelství, 253 str.
25. Zákon . 449/2001 Sb. Zákon o myslivosti
26. Zákon . 433/2010 Sb. Zákon o státním rozpo tu eské republiky na rok 2011

Internetové odkazy:

1. www.cs.wikipedia.org
2. www.mze.cz
3. http://www.bioinstitut.cz/documents/Strategie-CR_biodiverzita.pdf

7. P ÍLOHY

Obrázek . 10. Typ oborního plotu

Obrázek . 11. Typ zateplené kazatelny

Obrázek . 12. Mechanická ochrana proti loupání

Obrázek . 14. Krmné místo šLederwaldõ

Obrázek . 15. Voda v obo e

